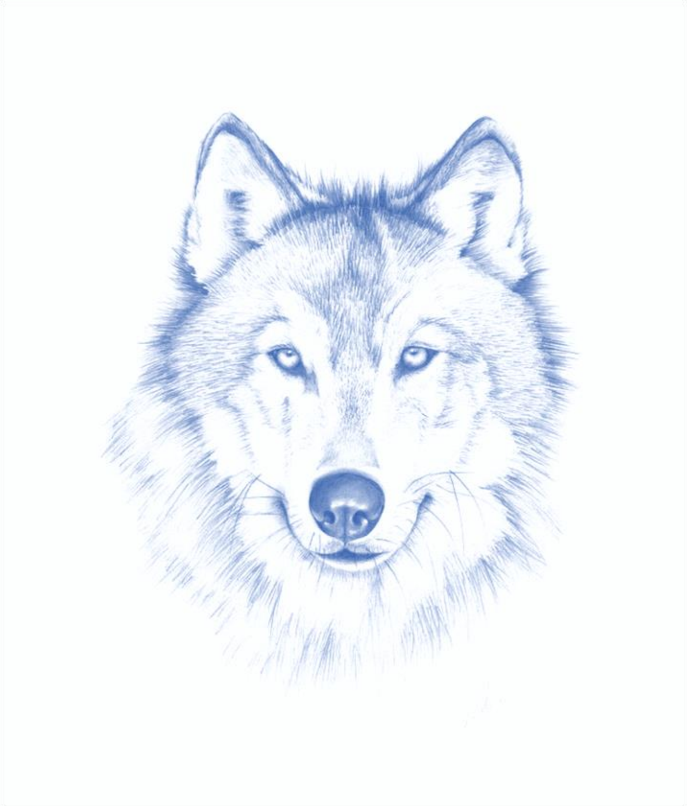
Îndreptarul Renașterii Neamului Românesc

BOGDAN VASILE

Autor

Bogdan Vasile

ÎNDREPTARUL RENAȘTERII NEAMULUI ROMÂNESC

--- Carte de învățătură ---

București

2021

Ediție revăzută 2021
Prima ediție 2018

București, România

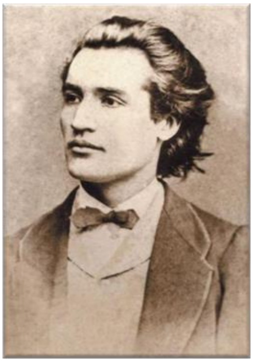
ISBN 978 -973 – 0 – 34650 – 3 (tipărit)

Contact: romaniaromanilor@yahoo.com

Ingram Publisher Services & Lightning Source, UK
IngramSpark
Marylebone House
52-54 St John Street, London EC1M 4HF, United Kingdom

CUPRINS

1. SECRETUL NEMURIRII NEAMULUI ROMÂNESC. IUBIREA DE NEAM, CURĂŢENIA SUFLETEASCĂ, EDUCAȚIA

“Elemente străine, îmbătrânite și sterpe, s-au amestecat în poporul nostru și joacă comedia patriotismului și a naționalismului. Neavând tradiții, patrie hotărâtă ori naționalitate hotărâtă, au pus totuși, mâna pe statul român. Conștiința că ele sunt deosebite de neamul românesc nu le-a dispărut încă – ele se privesc ca o oaste biruitoare într-o țară vrăjmașă. De-aceea nu-i de mirare că întreaga noastră dezvoltare mai nouă, n-a avut în vedere conservarea naționalității, ci realizarea unei serii de idei liberale și egalitare cosmopolite”.

“Măsura patriotismului nostru va fi dată de faptele pe care vom avea ocaziunea de-a le împlini în viitor, iar nu de profesarea nimic costisitoare a unor idei pe care individul și le alege după plac”.

Mihai Eminescu 1850-1889
(poet, prozator, jurnalist politic)

Este general acceptat că oamenii vor să trăiască mai bine decât înaintașii lor. În funcție de epoca trăită, “mai binele” aduce cu sine pace, îndestulare, progres sau mândrie de neam și țară.

Neamul nostru românesc se mândrește cu o istorie clădită pe realizări excepționale. În lipsa acestora, noi cei de azi nu am mai vorbi limba noastră, nu ne-am mai putea purta portul popular atât de drag nouă, nu am mai locui aceste meleaguri binecuvântate și nici nu am mai exista ca unitate creatoare în mijlocul popoarelor lumii.

De-a lungul istoriei orice neam cunoaște perioade de înflorire dar și ere “negre”. Cei mai fericiți dintre noi au norocul de a trăi în paradisul unei ere liniștite pe când cei mai puțin norocoși trebuie să își ducă traiul în evuri de decădere și umilință.

Judecând după lipsa reperelor de “mai bine” pe care le-am văzut mai sus, în zilele noastre neamul nostru românesc traversează o epocă neagră. Suntem mințiți, jefuiți, manipulați, disprețuiți și batjocoriți. Cu cât se prelungește această perioadă cu atât dispare din memoria colectiva starea de grație care ne definește ca popor și care ne-a luminat erele binecuvântate.

Dușmanii noștri distrug sistematic **“secretul nemuririi românești”** care este legătura sfântă dintre **iubirea de neam, curățenia sufletească și educația individuală**. Tot ce am construit în trecut are la temelie această legătură, iar renașterea națională tot acolo își va afla izvoarele.

Acest **Îndreptar al Renașterii Naționale** conține sfaturi simple și practice care ne ajută să ne protejăm

împotriva manipulării, ne arată cum se exercită în realitate puterea în Stat și ne învață ce putem face pentru a nu mai fi furați și batjocoriți.

Agresiunea împotriva populației poate lua forme diferite precum poluarea de toate felurile, alimentația de foarte slabă calitate, distrugerea educației, tratamentele medicale care distrug sistemul imunitar, lipsa controlului civic asupra autorităților, accesul necontrolat la împrumuturi de consum care nu pot fi returnate, îngrădirea drepturilor fundamentale prevăzute în Constituție, denigrarea și apoi distrugerea valorilor românești, și reducerea populației prin emigrare, distrugerea conceptului de familie și promovarea homosexualității.

Toate aceste agresiuni se desfășoară neîncetat sub ochii noștri fără să întâmpine rezistență deoarece populația este în cea mai mare parte manipulată cu ajutorul propagandei agresive din partea mass media și a autorităților care nu mai sunt demult în slujba poporului român.

Cei care trăiesc în spiritul acestui Îndreptar vor ști să se apere de minciunile autorităților oricare ar fi acestea. Lumea se schimbă neîncetat în jurul nostru și atacurile îndreptate împotriva neamului românesc pot lua forme noi. Ieri ne dispăreau copiii, astăzi suntem ținuți arestați la domiciliu sub motivul unei false pandemii, mâine vom fi iradiați cu unde radio și electromagnetice iar casele rămase goale în urma milioanelor de români care au plecat în străinătate vor fi date pe nimic imigranților protejați de Uniunea Europeană pentru a ajuta la

metisarea continentului. Viața modernă oferă o gamă infinită de atacuri la ființa neamului românesc iar pentru a ne apăra trebuie să înțelegem metodele cu care ne atacă dușmanii. Aceste metode sunt mereu aceleași și se sprijină pe ignoranța populației și pe natura umană mereu aceeași a celor needucați. Acesta este rolul acestui Îndreptar iar cei care își însușesc cele prezentate aici pot spera din nou la o viață mai bună pentru ei și pentru copiii lor iar eforturile lor vor da roade pe pământul românesc, în limba română și în spiritul celor care și-au dat viața pentru ca noi să mai avem aceasta șansă.

IUBIREA DE NEAM

Ce este naționalismul? La nivel fundamental este o emoție, un sentiment de apartenență la marea **familie** a celor care vorbesc, trăiesc și simt românește. Naționalismul este starea de spirit firească a celor care trăiesc și muncesc împreună, a celor care scriu și cântă în aceeași limbă, a celor care își botează copiii și își îngroapă morții împreună, a celor care sărută aceleași icoane și care sfințesc memoria acelorași eroi căzuți în lupta pentru apărarea pământului românesc.

Prin contrast, globalismul este doar o formă administrativă, un proiect alimentat de dorința de control al resurselor altor națiuni. Într-o lume ideală am fi toți copiii aceleiași planete, în realitate însă trăim un ev marcat de lupta pentru resurse, violență și manipulare. De aceea naționalismul, iubirea celor ca și tine, este pentru moment singura soluție viabilă prin

care omenirea poate avansa. Așa cum cei plecați de acasă duc în suflet educația și amintirile familiei lor tot așa și concertul națiunilor trebuie să poarte zestrea fiecărui neam de pe pământ. Orice încercare de anulare a sentimentului național reprezintă o agresiune directă împotriva rădăcinilor și valorilor unei națiuni.

Dacă ne-am naște direct iubitori de neam ar fi mai ușor, însă nici asta nu ar garanta dăinuirea acestei simțiri peste timp. În realitate, dragostea de neam se clădește cu trudă în inimile noastre mai întâi de către părinți, apoi în școală și mai târziu între prieteni și în societate. Odată clădită, aceasta se păstrează prin efort personal, prin faptele zilnice din care ne tragem bunăstarea spirituală și materială.

Simpla sa existență în sufletele strămoșilor noștri fără fapte concrete nu ar fi putut crea bogățiile spirituale și materiale care ne definesc românismul în lume. Cu alte cuvinte, faptele noastre de fiecare zi dau formă și conținut iubirii de neam așa cum o vor descoperi și învăța copiii noștri în viitor.

Acest adevăr simplu de viață este confirmat de îndemnul marelui nostru doctrinar naționalist Mihai Eminescu: **”Măsura patriotismului nostru va fi dată de faptele pe care vom avea ocaziunea de-a le împlini în viitor, iar nu de profesarea nimic costisitoare a unor idei pe care individul și le alege după plac”.**

În mod practic, iubirea de neam se manifestă activ prin cinstirea memoriei înaintașilor noștri, prin apărarea și promovarea valorilor comune care ne definesc (limbă, cultură, obiceiuri, teritoriu, instituții) și prin contribuția

fiecăruia la progresul neamului (propria educație, profesie, pasiuni, acțiuni caritabile).

În timpuri mai puțin luminate iubirea de neam poate apărea izolată și chiar demodată. Din păcate, chiar atunci este mai mare nevoie de curaj pentru a ieși în față și a arăta lumii prin fapte concrete dragostea de neam. Aceste fapte pot lua forma unei vizite la un loc sfânt al românimii, a unui comentariu pozitiv în spațiul public, în participarea la o sărbătoare națională, în implicarea generoasă în proiecte caritabile, în discuții deschise în familie și între prieteni și în general, în disponibilitatea de a avea un glas românesc acolo unde este nevoie de el.

CURĂȚENIA SUFLETEASCĂ

În mod similar iubirii de neam, cinstea se învață în familie și în scoală, se practică în societate și se lasă moștenire copiilor noștri pentru viitor. Contrar aparențelor, oamenii curați la suflet nu sunt feriți de tentațiile compromisului, ale minciunii sau ale folosirii de avantaje necuvenite. Diferența este că aceștia decid conștient să respingă avantajele temporare oferite de acestea și să-și trăiască viața cinstit, fără ocolișuri și în spiritul drept al onestității interioare.

De multe ori se spune că oamenii cinstiți nu pot avea succes într-o societate coruptă în care nepotismul și impostura fac legea fără a întâmpina rezistență. În realitate însă, se găsesc mulți oameni de ispravă oriunde privești, iar cei curați la suflet se vor găsi unii pe ceilalți mai devreme sau mai târziu.

Cea mai perfidă tentație este aceea de a accepta un compromis în speranța că acesta va aduce un succes care ne va schimba viața în bine. Necazul este că tocmai acel compromis ne va otrăvi satisfacția succesului, pentru că în sinea noastră vom ști mereu adevărul. Pe termen lung, nimic nu este mai distrugător decât disprețul pe care îl simțim pentru propria persoană.

Din fericire, în lupta aceasta permanentă pe care o dăm cu tentațiile exterioare, avem un aliat de nădejde, și anume simplitatea vieții cinstite. Curajul de a trăi în cinste și respect pentru adevăr este cel mai de preț dar pe care îl putem primi de la părinți și învățători. Cinstea ne dă puterea de a ține capul sus orice ar fi, iar asta la rândul său va rămâne în amintirea copiilor noștri când aceștia vor păși singuri în viață mai târziu.

Satisfacția reușitei obținută cinstit este infinit mai puternică decât vremelnicul avantaj obținut prin minciună, șantaj și compromis.

În plan practic, refuzați să spuneți minciuni oricât de nevinovate ar părea acestea la început, nu vă obișnuiți să vă exagerați meritele, nu acceptați plăți sau avantaje nemeritate, nu vorbiți de rău pe alții în absența acestora și niciodată nu trădați secrete ce vă sunt încredințate spre păstrare.

Cultivați valorile morale înaintea celor materiale, încredințați fiind că avantajele materiale obținute cinstit clădesc reputații legendare. Cinstea, modestia, bunătatea sufletească, altruismul și credința sunt toate valori morale neprețuite, peceți ce stau la temelia succesului autentic in viață.

EDUCAȚIA

Abilitatea unei persoane de a contribui pozitiv la viața cetății, de a adăuga valoare vieții proprii și a semenilor săi, este strâns legată de nivelul de educație atins. Cu toate acestea, răspunsul la întrebarea **”ce trebuie să știe cu adevărat un om educat?”** este cu totul neașteptat, și din ce în ce mai multe voci confirmă o listă total diferită de cea promovată de sistemul de învățământ tradițional.

Departe de disciplinele impuse de programa de studiu au existat mereu alte abilități care, odată dobândite, asigură succesul în viață pentru cei ce le stăpânesc. Aceste abilități nu se pot studia în școală, cheile acestor învățături fiind de obicei transmise în familie de la cei învățați către noua generație.

Iată mai jos o asemenea listă de abilități care definesc un om educat după tiparele celor mai de succes familii din lume:

- Abilitatea de a **înțelege natura umană** și de a folosi legile sale în interes propriu
- Abilitatea de a identifica trăsăturile umane cerute de o anume activitate
- Abilitatea de a stabili, menține și dezvolta o **rețea de contacte utile** pe termen lung
- Abilitatea de **a controla propriile emoții** și de a le înțelege pe ale celor din jur.
- Abilitatea de **a face diferența dintre adevăr și neadevăr** indiferent de sursa de informație
- Abilitatea **de a evolua permanent**

Următoarea listă se menține în același spirit însă adaugă sfaturi concrete:

- **Asimilarea informației** – cum să găsești și să înțelegi esențialul din noianul de informații disponibile
- **Comunicarea în scris** – cum să-ți comunici în scris gândurile și ideile în formă clară și concisă
- **Comunicarea verbală** – cum să-ți comunici verbal gândurile și ideile în formă clară, concisă și cu încredere de sine
- **Calculul matematic** – cum să folosești conceptele de bază din aritmetică, algebră, geometrie și statistică pentru a analiza și rezolva probleme în viața de zi cu zi
- **Luarea deciziilor** – cum să identifici problemele esențiale, cum să stabilești priorități, să te concentrezi, să recunoști falsele piste, să eviți greșelile obișnuite și să te descurci în situații neclare
- **Relațiile cu ceilalți** – cum să interacționezi cu cei din jur în așa fel încât să te placă, să aibă încredere în tine și să te respecte
- **Rezolvarea conflictelor** – cum să anticipezi posibile surse de conflict și să rezolvi disputele imediat ce apar
- **Planificarea** – cum să identifici pașii necesari pentru atingerea unui obiectiv, cum să calculezi de ce ai nevoie și să te pregătești pentru necunoscut și pentru inevitabilele schimbări prin folosirea planurilor de rezervă

- **Conștiința de sine** – cum să-ți identifici și să-ți stăpânești propriile stări emoționale, printre care lipsa de energie, de voință și de concentrare.
- **Deprinderea unui lucru nou** – obișnuința de a aplica metode simple și clare în procesul de învățare încât să devii competent prin descompunerea proceselor complexe în pași simpli.

Din punct de vedere practic totul se reduce la **abilitatea de a lua DECIZII în mod rațional** și de a controla pe cât posibil influența emoțiilor. Viața este un șir lung de decizii iar calitatea acestora determină succesul sau eșecul nostru în viață. Cu toate acestea școala și societatea ignoră complet educarea controlului emoțiilor.

Iată elementele care ar trebui stăpânite de fiecare dintre noi:

- **Cunoașterea de sine** este esențială. Abilitatea de a identifica fiecare emoție pe care o simțim.
- **Controlul acestor emoții**. Abilitatea de a controla fiecare stare emoțională înainte ca aceasta să ne afecteze procesul decizional.
- **Auto motivarea**. Abilitatea de a găsi resursele necesare pentru a duce la bun sfârșit un proiect chiar dacă întâmpinăm greutăți sau eșecuri.
- **Empatia**. Abilitatea de a ne pune în pielea altora, de a înțelege cu adevărat ce simt semenii noștri.
- **Relațiile interpersonale**. Abilitatea de a comunica, a dezvolta și a menține relații cu cei din jurul nostru.

Este deja demonstrat științific faptul că **cei care învață să își înțeleagă și să își controleze emoțiile ajung mult mai departe în viață decât cei care se sprijină exclusiv pe coeficientul lor de inteligență**.

Așa cum cheia cunoașterii de sine este înțelegerea propriilor emoții tot așa **cheia cunoașterii celor din jur este dată de înțelegerea naturii umane**. Si acest subiect de studiu este complet ignorat de școală.

Iată elementele care ar trebuie studiate pentru înțelegerea naturii umane:

- Abilitatea de a vedea dincolo de masca pe care o poartă un om
- Determinarea tăriei sale de caracter
- Conștientizarea mândriei de sine și a invidiei unui om
- Cunoașterea limitelor cuiva
- Gradul de supunere în fața influenței unui grup

Studiul emoțiilor și al naturii umane sunt subiecte esențiale și ar trebui să constituie fundamentul educației oricărei persoane înainte de orice altă disciplină.

Din toate cele de mai sus se desprind trei mari concluzii foarte importante legate de procesul educativ la care are acces oricine pe cont propriu:

1. O persoană educată are abilitățile necesare pentru a putea rezolva noianul de provocări zilnice, mici sau mari, la care este supus. Aceste calități sunt cele mai importante în viață.
2. Educația este un efort constant și foarte diferit de programa impusă în școli și universități, care de

obicei conține materii mult mai ușor de verificat tehnic însă fără eficiență în educația propriu-zisă.

3. Cine pornește pe drumul acestui fel de educație trebuie să investească timp, efort și resurse pentru a deprinde aceste calități pe cont propriu, în afara sistemelor de învățământ tradiționale.

Iată de ce, educația nu ține neapărat de accesul în universități faimoase ci de un efort constant pentru a înțelege lumea și mecanismele care o pun în mișcare precum și a punctelor slabe ale caracterului individual, puncte care trebuie întărite.

Multe capitole din acest Îndreptar conțin sfaturi practice și considerațiuni pe teme de educație aplicată la viața cetății. O lectură atentă și o aplicare activă a principiilor prezentate aici ajută la menținerea secretului nemuririi românești, legătura sfântă dintre iubirea de neam, curățenia sufletească și educația individuală.

2. ISTORIA EXCEPȚIONALĂ A NEAMULUI NOSTRU. MÂNDRIA DE A FI ROMÂN. ROMÂNI FAIMOȘI, ZIDITORI DE NEAM

”Un popor care nu își cunoaște istoria este ca un copil care nu își cunoaște părinții.”
Nicolae Iorga

Se știe cu siguranță că ”istoria o rescriu învingătorii”. Cu alte cuvinte, în toate timpurile, puternicii zilei impun o variantă a evenimentelor din trecut care să se potrivească propagandei și intereselor acestora din prezent. Acesta este marele secret pe care trebuie să îl știe cel interesat de trecutul neamului său.

Întotdeauna un eveniment concret, un fapt, poate fi privit din mai multe puncte de vedere, în funcție de interesul celui care îl comentează și îl reține pentru istorie. În toate timpurile puternicii zilei au făcut eforturi uriașe pentru înlocuirea unei versiuni istorice

cu alta, în așa fel încât noile generații să fie ținute în ignoranță și să își uite originile și valorile.

Se desprinde de aici concluzia că și istoria neamului nostru a fost și continuă să fie ascunsă, schimbată și adaptată intereselor celor care dețin puterea. Fiecare generație învață din cărți de istorie schimbate și din povestirile părinților lor care la rândul lor au învățat din alte cărți de istorie schimbate, și tot așa...

De aceea este foarte important să cercetăm cât mai multe izvoare istorice independente și să hotărâm care sunt sursele în care să ne punem încrederea și pe care să le folosim pentru a afla cine suntem, de unde venim și care a fost contribuția pe care neamul nostru a adus-o civilizației umane.

Acest îndreptar vă prezintă crâmpeie din cunoașterea istorică lăsată nouă de oameni care și-au iubit frații de sânge, care au ținut aproape de vatra strămoșească și care și-au dorit supraviețuirea și progresul neamului românesc. Acestora li se alătură istorici străini și oameni de știință care au lăsat opere admirate și respectate de cercetătorii trecutului din lumea întreagă.

Foarte multe din cele cuprinse aici nu se mai promovează demult în țara noastră și este datoria cititorului să devină la rândul său un ambasador al românismului. Începeți discuțiile în familie, apoi între prieteni și în final cu toți cei pe care-i știți curați la suflet și iubitori de neam. Așa vom regăsi în noi mândria de neam și dorința de supraviețuire a acestuia.

Iată cine ne sunt înaintașii în politică, în științe și în arte:

ISTORIA VECHE

Pasionatul istoricul și naționalist român Dan Groza (preluat apoi de mai mulți cercetători români), a pus laolaltă o sumedenie de caracterizări ale neamului nostru străvechi, făcute de cărturari din lumea largă. Iată cum sunt descriși locuitorii pământurilor pe care le ocupă neamul nostru. Sunt comentarii foarte valoroase care ne demonstrează fără dubiu descendența și care confirmă faptul că pământurile acestea au fost locuite dintotdeauna de neamul nostru.

Sumerologul rus A. Kifisim

„Strămoșii rumânilor au exercitat o influență puternică asupra întregii lumi antice, respectiv a vechii Elade, a vechiului Egipt, a Sumerului și chiar a Chinei".

Pitagora (580 î.H – 495 î.H)

Există zece referiri la valorile superioare ale geților. În „Legea 1143" el spune: „Călătorește la geți nu ca să le dai legi, ci să tragi învățăminte de la ei. La geți toate pământurile sunt fără margini, toate pământurile sunt comune.

Homer

„Dintre toate popoarele geții sunt cei mai înțelepți".

Dionisie Periegetul (138 d.H.)

„În ceea ce urmează voi scrie despre cea mai mare țară, care se întinde din Asia Mică până în Iberia și din nordul Africii până în SCANDIA, țara imensă a dacilor."

Marco Merlini, arheolog italian (n. 1953)
spunea referitor la plăcuțele de la Tărtăria: „Oasele ca și plăcuțele sunt foarte vechi. Acum este o certitudine. Este rândul nostru să gândim că scrierea a început în Europa cu 2000 de ani înaintea scrierii sumeriene. În România avem o comoară imensă, dar ea nu aparține numai României, ci întregii Europe."

Friedrich Hayer, 1899 – filozof austriac
„Rumunii sunt poporul din Europa care s-a născut creștin" (ambasadorul Vaticanului la București spunea în aula Academiei același lucru).

Alfred Hofmann, 1820 – în Istoria Pământului
„Într-adevăr nicăieri nu vei putea găsi o putere de înțelegere mai rapidă, o minte mai deschisă, un spirit mai ager, însoțit de mlădierile purtării, așa cum o afli la cel din urmă rumun. Acest popor ridicat prin instrucție ar fi apt să se găsească în fruntea culturii spirituale a Umanității. Și ca o completare, limba sa este atât de bogată și armonioasă, că s-ar potrivi celui mai cult popor de pe Pământ. Rumania nu este buricul Pământului, ci Axa Universului".

Marija Gimbutas–Profesor, Universitatea California, Los Angeles -Civilizație și Cultură:
„România este vatra a ceea ce am numit Vechea Europă, o entitate culturală cuprinsă între 6500-3500 î.H., axată

pe o societate matriarhală, teocrată, pașnică, iubitoare și creatoare de artă, care a precedat societățile indo-europenizate, patriarhale, de luptători din epoca bronzului și epoca fierului. A devenit de asemenea evident că această străveche civilizație europeană precede cu câteva milenii pe cea sumeriană. A fost o perioadă de reală armonie în deplin acord cu energiile creatoare ale naturii.”

Louis de la Vallée-Pousin (1869-1938), indolog și expert in științe budiste
„Locuitorii de la nordul Dunării de Jos pot fi considerați strămoșii Omenirii.”

Eugene Pittard (1867-1962), antropolog elvețian
„Strămoșii etnici ai Rumunilor urcă neîndoielnic până în primele vârste ale Umanității, civilizația neolitică reprezintă doar un capitol recent din istoria țării”.

Daniel Ruzzo – arheolog sud-american
„Carpații sunt într-o regiune a lumii în care se situa centrul european al celei mai vechi culturi cunoscute până în ziua de astăzi”

John Mandis – istoric și om de știință
„Cele mai vechi descoperiri ale unor semne de scriere au fost făcute la Turda și Tărtăria”.

Universitatea Cambridge, Marea Britanie
În mileniul V î.H. spațiul carpatic getic era singurul locuit în Europa; Spațiul carpatic, getic, valah a reprezentat în antichitate OFFICINA GENTIUM, a alimentat cu

populație și civilizație India, Persia, Grecia, Italia, Germania, Franța și așa-zisul spațiu slav;

Antonio Bonfini (1454-1503), cronicar
„Limba rumunilor n-a putut fi extirpată deși sunt așezați în mijlocul atâtor neamuri de barbari și așa se luptă să nu o părăsească în ruptul capului, încât nu s-ar lupta pentru o viață cât pentru o limbă".

André Armand
„Într-adevăr acesta este unul din cele mai vechi popoare din Europa…fie că este vorba de traci, de geți sau de daci. Locuitorii au rămas aceiași din epoca neolitică – era pietrei șlefuite – până în zilele noastre, susținând astfel printr-un exemplu, poate unic în istoria lumii continuitatea unui neam".

Martin Hochmeister (Siebenburgische Provinziaal Blatter, 1808)
„În cele mai vechi timpuri cunoscute, în Transilvania și în țările învecinate locuiau dacii, care mai erau numiți și geți și de la ei a primit actuala Transilvanie împreună cu Moldova, Muntenia și regiunile învecinate din Ungaria numele de Dacia".

Universitatea din Cambridge (1922, The Cambridge History of India)
„Faza primară a Culturii Vedice s-a desfășurat în Carpați, cel mai probabil, inițial în Haar-Deal".

Cronicile spaniolilor 25 (pag.179)
„Daco-Geții sunt considerați fondatorii spaniolilor".

Carol Lundius (Cronica ducilor de Normandia)
„Daco-Geții sunt considerați fondatorii popoarelor nordice”.

Miceal Ledwith (Consilier al Papei Ioan Paul al II-lea)
„Chiar dacă se știe că latineasca e limba oficială a Bisericii Catolice, precum și limba Imperiului Roman, iar limba rumună este o limbă latină, mai puțină lume cunoaște că limba rumună sau precursoarea sa, vine din locul din care se trage limba latină, și nu invers! Cu alte cuvinte, nu limba rumună este o limbă latină, ci mai degrabă limba latină este o limbă rumună. Așadar, vreau sa-i salut pe oamenii din Munții Bucegi, din Brașov, din București. Voi sunteți cei care ați oferit un vehicul minunat lumii occidentale”.

Daniel Ruzo (1968)
„Am cercetat munți din cinci continente, dar în Carpați am găsit monumente unice dovedind că în aceste locuri a existat o civilizație măreață, constituind centrul celei mai vechi civilizații cunoscute astăzi”.

Harald Haarmann (expert lingvist și specialist în istoria culturii)
„Cea mai veche scriere din lume este cea de la Tărtăria (cu mult înainte de scrierea sumeriană;), iar civilizația danubiană este prima mare civilizație din istorie.”

Marc Pagel (profesor, șef al laboratorului de bio - informatică la Universitatea Reading, Anglia)

„Acum 10.000 de ani în spațiul carpatic a existat o cultură, un popor care vorbea o limbă unică și precursoare a sanscritei și latinei”.

Clemance Royer (în Buletin de la Societe d’Antropologie, Paris, 1879)

„... celții, germanii și latinii vin din estul Europei... iar tradițiile arienilor istorici din Asia îi arată venind din Occident... noi trebuie să le căutam leagănul comun la Dunărea de Jos, în această Tracie pelasgică a cărei limbă o ignorăm”.

Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716), doctor în filosofie și matematician

”Geții sunt considerați fondatorii spaniolilor (Cronicile spaniolilor 25, p. 179); geții sunt considerați fondatorii popoarelor nordice (Normandia, Carolus Lundius etc.); daco-geții sunt considerați fondatorii teutonilor, prin saxoni și frizieni, ai olandezilor al căror nume național este și azi Daci (Dutch) și ai Anglilor”.

Cato cel Bătrân (234-149 î.H), senator și istoric roman

“Geții au avut propriul lor alfabet cu mult înainte de a se fi născut cel latin (roman). Geții cântau, însoțind-le din fluier, faptele săvârșite de eroii lor, compunând cântece chiar înainte de întemeierea Romei, ceea ce – o scrie Cato – romanii au început să facă mult mai târziu.”

Emmanuel de Martonne (1873-1955), profesor de Geografie, Universitate Sorbona

«Voi, românii, sunteți daci. Coloniștii romani nu au fost latini, nici măcar italici…»

Sfântul Isidor din Sevilla (560-636), Arhiepiscop la Sevilla
“Roma însăși, învingătoarea tuturor popoarelor, a trebuit să slujească supusă și să primească jugul triumfului getic …

Paul MacKendrick, (profesor de istoria artelor la Universitatea din Wisconsin)
Europa de la Atlantic la Urali: „Burebista și Decebal au creat în Dacia o cultură pe care numai cei cu vederi înguste ar putea-o califica drept barbară. Rumânii sunt membri ai unuia din cele mai remarcabile state creatoare ale antichității. Sus în Maramureș există un loc marcat drept centrul bătrânului continent.”

Ralph Rowlett (profesor de antropologie la Universitatea din Missouri)
”Pe teritoriul României se pot afla prin intermediul arheologiei, informații despre cea mai mare parte a preistoriei europene. Teritoriul României, situat în centrul geometric al continentului a servit timp de șase milenii drept pod între Europa de Est și cea de Vest, Europa de Nord și cea de Sud. DE AICI, din Spațiul Carpatic respectivele culturi s-au răspândit înspre Europa de Vest, spre Marea Mediterană, Orientul Mijlociu și Asia de Sud”. Sanctuarele cu acoperișurile în două ape, împodobite cu ornamente acretelia, prezintă pe coamă și la marginile frontonului un rafinament

arhitectonic pe care templele grecești il vor atinge după mai bine de 1.200 de ani.”

Clement Alexandrinul-unul dintre părinții bisericii grecești (născut la Atena)
”Grecii au luat totul de la geți”.

Bogăția de detalii și descoperiri arheologice de mai sus demonstrează fără echivoc ascendența excepțională a neamului nostru românesc. Suntem mândri coborâtori din civilizațiile care sunt la originea lumii de astăzi!

PERSONALITĂȚI MARCANTE ALE ISTORIEI NEAMULUI ROMÂNESC

Textele de mai jos reprezintă doar o sinteză a istoriei neamului nostru milenar, iar importanța personalităților incluse aici este reflectarea opiniei personale a autorilor acestui Îndreptar românesc. Neamul nostru a dat mult mai mulți oameni de valoare ce merită a fi menționați într-o lucrare exhaustivă referitoare la istoria noastră, dar scopul acestei lucrări este diferit. Este de la sine înțeles că cititorii mânați de dorința de a cunoaște mai multe despre istoria neamului nostru, au la dispoziție multe surse diferite de informație pe aceste teme.

Includerea, ca și absența din această lucrare, a unor personalități istorice se datorează felului în care este conceput acest Îndreptar. Structura sa oglindește cele mai semnificative evenimente din istoria neamului

românesc. Dorința autorilor este de a oferi un *ghid simplu, concis și ușor de pus în practică în viața de zi cu zi* a cetății.

Cei menționați aici au lăsat în urmă o moștenire inestimabilă care ne ajută să reaprindem flacăra românismului și să luminăm cu ea departe în veacurile ce vor veni.

CONDUCĂTORI, OAMENI POLITICI

Dromihete (sec IV i.H – 280 i.H).

Conducătorul geților din nordul Dunării în jurul anului 300 î.Hr., căpetenie geto-dacă, Dromihete este un personaj semi legendar al istoriei vechi. Atestat în izvoarele antice, el este considerat de istorici un rege războinic și un diplomat genial care a condus o puternică uniune de triburi din nordul Dunării și care a reușit să-l învingă pe regele Macedoniei, o superputere a lumii antice. Cronicari antici printre care și Diodorus Siculus, Polybius, Plutarch, Pausanias au consemnat victoria geților conduși de Dromihete împotriva lui Lysimachus, Regele Traciei, fost general al lui Alexandru Macedon.

Burebista (82 î.Hr. - 44 î.Hr.)

Legendarul rege al geto-dacilor și întemeietorul statului dac, Burebista a fost un lider politic și militar respectat si temut. Conform istoricului grec Strabon, *”Ajuns în fruntea neamului său care era istovit de războaie dese, getul Burebista l-a înălțat atât de mult prin exerciții, abținere de la vin și ascultare față de porunci, încât în câțiva ani a făurit un stat puternic și a supus geților cea*

mai mare parte din populațiile vecine, ajungând să fie temut chiar și de romani. Fiind un desăvârșit lider și strateg militar a reușit unirea triburilor geto-dacice, iar cu ajutorul sfatului său de ”tarabostes” și cu ajutorul marelui preot, Deceneu, a reușit să introducă o serie de măsuri administrative care au avut rol important în consolidarea și stabilitatea statului dac.

Decebal (sec I d.H – 106 d.H)

Legendarul rege sub care Dacia a atins apogeul de dezvoltare socială, economică si culturală. Progresele înregistrate în acest timp de societatea dacică erau multiple și importante: o populație numeroasă și grupată în jurul multor *dave* în care pulsa o vie activitate economică, legături comerciale cu lumea greco-romană, o cultură înfloritoare cu puternice elemente originale.

Mircea cel Bătrân (1355-1418)

Mare Domn al Țării Românești de două ori, între 1386 - 1394 și 1397 - 1418. În timpul lui Mircea cel Bătrân, Țara Românească a ajuns la cea mai mare întindere teritorială din istoria sa. Rezultatele obținute i-au permis să reziste tendințelor de expansiune ale Regatului Ungar și ale Poloniei, care urmăreau în special controlul asupra gurilor Dunării și să stăvilească forțele otomane aflate în plină expansiune în Balcani.

Ștefan cel Mare și Sfânt (1439-1504)

Ștefan al III-lea, supranumit **Ștefan cel Mare** sau, după canonizarea sa de către Biserica Ortodoxă Română, **Ștefan cel Mare și Sfânt**, a fost domnul Moldovei între anii 1457 și 1504. A fost fiul lui Bogdan al II-lea, domnind timp de 47 de ani, cea mai lungă

domnie din epoca medievală din Țările Române. Ștefan cel Mare este considerat o personalitate marcantă a istoriei României, înzestrat cu mari calități de om de stat, diplomat și conducător militar. Aceste calități i-au permis să treacă cu bine peste momentele de criză majoră, generate fie de intervențiile militare ale statelor vecine fie de încercări, din interior sau sprijinite din exteriorul țării, de îndepărtare a sa de la domnie. În timpul domniei sale Moldova atinge apogeul dezvoltării sale statale, cunoscând o perioadă îndelungată de stabilitate internă, prosperitate economică și liniște socială.

Mihai Viteazul (1558-1601)
Domnul Țării Românești între 1593-1600, pentru o perioadă (în 1600), Mihai a fost conducător de facto al celor trei mari țări medievale care formează România de astăzi: Țara Românească, Transilvania și Moldova. Înainte de a ajunge pe tron, ca boier, a deținut dregătoriile de bănișor de Strehaia, stolnic domnesc și ban al Craiovei. Figura lui Mihai Viteazul a ajuns în panteonul național românesc după ce a fost recuperată de istoriografia românească a secolului al XIX-lea, un rol important jucându-l opul *Românii supt Mihai-Voievod Viteazul* al lui Nicolae Bălcescu. Astfel voievodul a ajuns un precursor important al unificării românilor, care avea să se realizeze în secolul al XX-lea.

Constantin Brâncoveanu (1654-1714)
Domnitor martir, ultimul domn pământean înaintea instaurării secolului fanariot, cu domnitori greci numiți de Înalta Poartă. Domn al Țării Românești între anii 1688 și 1714, Constantin Brâncoveanu a avut una

din cele mai lungi domnii din istoria principatelor române. În timpul în care a domnit, Țara Românească a cunoscut o lungă perioadă de pace, de înflorire culturală și de dezvoltare a vieții spirituale, în urma sa rămânând un mare număr de ctitorii religioase și un stil arhitectural eclectic ce-i poartă numele. Deși confirmat pe viață ca domn al Țării Românești, Înalta Poartă îl arestează încercând să-i confiște averile și apoi îl ucide în 1715 împreună cu toți cei patru fii ai săi. Pentru felul cum au murit, cu toții sunt venerați de către Biserica Ortodoxă Română, care i-a canonizat sub numele de *Sfinții Mucenici Brâncoveni* în 1992.

Horea, Cloșca și Crișan (răscoala de la 1784)

Răscoala din 1784, numită și „Răscoala lui Horea, Cloșca și Crișan", a fost o importantă acțiune de revoltă a țărănimii iobage din Transilvania împotriva constrângerilor feudale la care era supusă. La ea au participat iobagi români, maghiari, sași de pe domeniile nobililor și statului, mineri din Munții Apuseni și ocnele din Maramureș, meșteșugari și preoți. Răscoala a pus în discuție statutul de tolerați în Transilvania imperială al românilor, ceea ce i-a conferit și un caracter național. În urma răscoalei Curtea de la Viena a reluat acțiunea de reformă socială în Transilvania. Patenta imperială publicată la 22 august 1785 a desființat dependența țăranilor iobagi, care primeau dreptul să se mute în alt sat, pe alt domeniu sau să se căsătorească, fără acordul nobililor.

Tudor Vladimirescu (1780-1821)

Autorul celebrelor cuvinte *"patria se cheamă norodul, iar*

nu tagma jefuitorilor”, Tudor din Vladimiri este figura emblematică a istoriei Țării Românești de la începutul secolului al XIX-lea, fiind conducătorul Revoluției de la 1821. Aceasta a marcat începutul procesului de renaștere națională a României. Deși a fost în cele din urmă înfrântă, aceasta a adus în atenția cancelariilor marilor puteri europene situația din Principatele Dunărene și a determinat Imperiul Otoman să pună capăt domniilor fanariote.

Avram Iancu (1824-1872)
Avram Iancu a fost cel mai iubit dintre conducătorii transilvăneni ai Revoluției de la 1848, mișcarea afirmării națiunilor europene. Avram Iancu, nepot al faimosului Horea, la rândul său unul din conducătorii răscoalei țărănești de la 1784, s-a dovedit un strălucit conducător militar și un important om politic în același timp. Conducător al moților, acesta a rămas în istorie ca un simbol al patriotismului și al jertfei pentru libertate.

Nicolae Bălcescu (1819-1852)
Lider al Revoluției de la 1848, Nicolae Bălcescu este cel care a redactat Proclamația ce va fi citită la Islaz prin care poporul cerea libertatea individuală, a cuvântului și a presei, desființarea privilegiilor feudale, împroprietărirea țăranilor cu despăgubirea proprietarilor, regim constituțional sub suzeranitatea Porții și abolirea Regulamentului Organic. Bălcescu a fost unul dintre întemeietorii organizației secrete “Frăția”, jurând să-și închine viața patriei și să lupte pentru emanciparea și împroprietărirea clăcașilor, în numele sentimentului de “Frăție“, adică de solidaritate națională.

Mihail Kogălniceanu (1817 - 1891)

Om politic, gazetar, scriitor, Kogălniceanu este poate cel mai activ reprezentant al generației pașoptiste, rămânând în inima românilor ca și *"creierul"* Unirii Principatelor Românești. Nicolae Iorga spunea despre Mihail Kogălniceanu că este un *„genial bărbat de stat"* care *„domină ca un uriaș istoria modernă a României",* și că *„ideile naționale pe care s-a întemeiat România sunt ideile lui M. Kogălniceanu de la 1840 până la 1859".*

Alexandru Ioan Cuza (1820-1873)

Fondatorul României moderne, Cuza a fost primul domnitor al Principatelor Unite și al statului național România. A participat activ la mișcarea revoluționară de la 1848 din Moldova și la lupta pentru unirea Principatelor. La 5 ianuarie 1859 Cuza a fost ales domn al Moldovei, la 24 ianuarie 1859 și al Țării Românești iar la 1 Decembrie unirea cu Transilvania a înfăptuit astfel România Mare. Devenit domnitor, Domnul Cuza a dus o susținută activitate politică și diplomatică pentru recunoașterea unirii Moldovei și Țării Românești de către Puterea suzerană și Puterile Garante și apoi pentru desăvârșirea unirii Principatelor Române pe calea înfăptuirii unității constituționale și administrative, care s-a realizat în ianuarie 1862, când Moldova și Țara Românească au format un stat unitar, adoptând oficial numele de România și formând statul român modern cu capitala la București, cu o singură adunare și un singur guvern.

Regele Carol I (1839-1914)

Karl-Anton de Hohenzollern-Sigmaringen, cunoscut nouă sub numele de Carol I, este suveranul cu cea mai

lungă domnie din istoria statelor românești (48 de ani) și regele sub care neamul nostru a purtat Războiul de Independență împotriva Imperiului Otoman câștigat de România în anul 1877. Acesta și-a adus un aport uriaș la organizarea și dezvoltarea economică și socială a țării, dezvoltarea căilor ferate române, apariția clasei de mijloc prin profesionalizare precum și reformele învățământului, finanțelor și spitalelor petrecându-se toate în timpul domniei sale.

Regele Ferdinand (1865-1927)

Cunoscut în istorie ca ”întregitor de țară”, Ferdinand I de Hohenzollern-Sigmaringen a avut fericirea de a-și lega pe vecie numele de făurirea României Mari de la 1918. Acesta a devenit cu adevărat primul rege al tuturor românilor după ce precursorii săi, Mihai Viteazul și Alexandru Ioan Cuza ne apropiaseră atât de mult de acest vis. După Unire s-a implicat necontenit în realizarea reformei agrare precum și a celei electorale, fiind deasemenea și Președinte al Academiei Române pe toată perioada domniei, din 1914 pană în 1927.

Corneliu Zelea Codreanu (1899 – 1938)

Fondatorul și comandantul Legiunii Arhanghelul Mihail cunoscută în perioada interbelică sub numele de Mișcarea Legionară. Militant anticomunist, apărător al religiei și al regalității, formator al unui om nou iubitor de neam românesc. Asasinat în 1938 în circumstanțe controversate fiind în stare de arest datorită plângerii penale pe care marele istoric Nicolae Iorga o înaintase Poliției.

Deși Iorga și-a retras mai târziu plângerea Codreanu a rămas în închisoare și a fost mai târziu asasinat în timp

ce era mutat de la o închisoare la alta. În prezent Corneliu Zelea Codreanu este atacat de toți dușmanii neamului românesc sub acuzația de antisemitism aceștia încercând să falsifice istoria și să ascundă faptul că toți capii comunismului distrugător au fost de origine evreiască deci lupta lui Codreanu nu avea cum să-i ocolească. În anul 1923 partidele politice criminale, Liberal, Național Român și Țărănesc, au modificat Constituția permițând evreilor să devină cetățeni cu drepturi depline.
În acea vreme studenții români nu aveau loc în universități deoarece locurile fuseseră ocupate de evrei iar agitatorii evrei erau înfiltrați în toate domeniile de activitate. În anul morții sale, la numai 11 ani de la înființarea Legiunii, România avea deja milioane de Legionari care îl iubeau pe Căpitan, printre ei fiind nume mari ale neamului românesc precum filosofii Mircea Eliade, Constantin Noica, Emil Cioran și poetul filosof Lucian Blaga. În toți acești ani mii de legionari au fost bătuți, arestați, asasinați și umiliți cu aprobarea Regelui Carol al II-lea al cărui sfetnic de încredere a fost istoricul Nicolae Iorga. Istoricii de astăzi sunt de acord că Iorga omul politic a fost mult mai slab decât Iorga istoricul de renume și în general perioada 1905-1940 este marcată de greșeli majore ale omului politic în defavoarea istoricului. De teama legendei care devenise Codreanu, conducătorii comuniști au ascuns rămășițele pământești ale acestuia pentru ca iubitorii de neam românesc să nu poată veni la căpătâiul său nici în moarte.

Mareșalul Ion Antonescu (1882-1946)

Ion Antonescu, cel de-al III-lea Mareșal al României după 22 august 1941, rămâne indiscutabil singurul lider

politic și militar de la București capabil a pregăti, declanșa și purta Războiul din Est (1941-1944), alături de Germania și aliații ei, împotriva URSS și a Națiunilor Unite. Un război condus, înainte de orice și mai presus de toate, pentru refacerea României Mari și zdrobirea comunismului. În epocă doar puțini își imaginau ororile comuniste ce urmau să arunce România în marasm pentru cinci decenii. Un ofițer eminent, cu dragoste de țară și respect infinit pentru haina militară și eroii neamului românesc, Ion Antonescu a fost executat în Iunie 1946 după trădarea Regelui Mihai I care a deschis drumul victoriei bolșevice.

OAMENI DE ȘTIINȚĂ, INOVATORI ȘI INVENTATORI FAIMOȘI

Urban (sau Orban) (sec al XV-lea)

Armurier, inventatorul celebrului „tun Orban", utilizat de otomani în asediul Constantinopolului în 1453.

Grigore Antipa (1867-1944)

Biolog, a descoperit o serie de specii noi, printre care și pești din fauna Mării Negre (Alosa caspia nordmanni) și o nouă specie de meduze Capria sturdzii; inițiatorul dioramei biologice.

Ana Aslan (1897-1988)

Medic specialist în gerontologie, academician, inventatoarea produsului geriatric Aslavital, realizat împreună cu farmacista Elena Polovrăgeanu, și a Gerovitalului, un produs anti-îmbătrânire utilizat pe

scară largă de către personalități celebre, cum ar fi Charles de Gaulle, John F. Kennedy, Indira Gandhi, Charlie Chaplin și Salvador Dalí

Ion Cantacuzino (cunoscut și ca Ioan Cantacuzino, (1863-1934)
Medic și microbiolog român, fondator al școlii românești de imunologie și patologie experimentală. A fost profesor universitar și membru al Academiei Române.

Traian Vuia (1872-1950)
Avocat, pionier al aviației, inventatorul primului aparat de zbor autopropulsat din lume, a unui generator de abur și a două elicoptere.

Henri Coandă (1886-1972)
Fizician, inventator, inginer și academician român, pionier al aviației, proiectant și designer de aeronave, a descoperit efectul Coandă sau *devierea jeturilor de fluid în apropierea suprafețelor curbe*.

Aurel Vlaicu (1882-1913)
Inginer, pionier al aviației mondiale, a construit primul avion în formă de săgeată.

George Emil Palade (1912-2008)
Medic și om de știință american de origine română, specialist în domeniul biologiei celulare, laureat al Premiului Nobel pentru fiziologie și medicină în anul 1974, descoperitorul ribozomilor.

Ion Paulat (1873-1954)
Mecanic în aviație și aerodinamică, inventatorul primului hidroavion cu fuzelaj din lume și al tunelului aerodinamic.

Nicolae Paulescu (1869-1931)
Medic și fiziolog, profesor la Facultatea de Medicină din București, Paulescu este descoperitorul insulinei.

Petrache Poenaru (1799-1875)
Inginer, matematician, pedagog, membru al Academiei Române din 1870, a inventat stiloul.

Ioan Pop de Popa (1927- 2021)
Profesor doctor docent, medic cardiolog, specialist în chirurgie cardiovasculară, inventatorul a numeroase instrumente medicale cu aplicații în practica chirurgiei cardiovasculare, primul medic care a efectuat o operație pe cord deschis din România.

Emil Racoviță (1868-1947)
Savant, explorator, speolog și biolog român, fondator al biospeologiei.

Anghel Saligny (1854-1925)
Academician, inginer constructor, ministru și pedagog, considerat unul dintre pionierii tehnicii mondiale în proiectarea și construcția podurilor și a silozurilor cu structură metalică, respectiv din beton armat, unul dintre întemeietorii ingineriei românești.

Șerban Țițeica (1908-1985)
Fondator al școlii românești de fizică teoretică, cu

contribuții majore în termodinamică, fizică statistică, mecanica cuantică și fizică atomică.

Ștefan Odobleja (1902-1978)
Autor, filozof, medic militar și scriitor român, precursor mondial al ciberneticii generalizate pe care el însuși a denumit-o *„psihologia consonantistă".* Acesta stabilește ideile de bază ale ciberneticii pe care le prezintă apoi în cea mai importantă lucrare a sa, *„Psihologia consonantistă",* apărută în două volume în 1938 și 1939.

Anastase Dragomir (1896-1966)
Inventator român bine cunoscut pentru invenția scaunului ejectabil, o formă timpurie a scaunului de ejecție de astăzi. Modelul a fost realizat împreună cu Tănase Dobrescu. Invenția a fost testată cu succes pe un aeroport francez, în august 1929.

ISTORICI, SCRIITORI, ȘI FILOSOFI ROMÂNI

Grigore Ureche (1590 – 1647)
Unul dintre cei mai mari cărturari români din prima jumătate a secolului XVII, Grigore Ureche este autorul primei cronici în limba română, intitulată *"Letopisețul Țării Moldovei"* care cuprinde perioada de la întemeierea Statului Moldovenesc în 1359 până la domnia lui Aron Vodă (1594).

Miron Costin (1633 – 1691)
Reprezentant al culturii românești din secolul XVII, prin întreaga sa operă a adus o mare contribuție la dezvoltarea culturii, istoriografiei, limbii, și literaturii

românești. Miron Costin a continuat cronologic nu numai Letopisețul lui Grigore Ureche, ci și unele dintre ideile de bază ale precursorului său. Dintre acestea face parte și ideea originii romano-latine a comunității și unității de neam a poporului său. Lucrarea sa *"De neamul moldovenilor, din ce țară au ieșit strămoșii lor"* reprezintă un adevărat simbol al conștiinței latine și al mândriei originii romane de neam a poporului nostru. Spiritul și ideile din această operă au fost dezvoltate, căpătând dimensiuni cu adevărat monumentale în operele lui Dimitrie Cantemir.

Dimitrie Cantemir (1673-1723)

Autor, cărturar, enciclopedist, etnograf, geograf, filozof, istoric, lingvist, muzicolog, om politic și scriitor român, Dimitrie Cantemir a fost primul român ales membru al Academiei din Berlin în anul 1714. În opera sa s-au oglindit cele mai importante probleme ridicate de dezvoltarea social-istorică a Moldovei de la sfârșitul secolului al XVII-lea și începutul secolului al XVIII-lea. Opera sa de mare valoare, "Descriptio Moldaviae", este consacrată descrierii geografice a Moldovei, a organizării sale politice și administrative și a graiului folosit de locuitorii acesteia.

Mitropolitul Dosoftei (1624 - 1693)

Cărturar român, Mitropolit al Moldovei, poet și traducător. În 2005 Biserica Ortodoxă Română l-a trecut în rândul sfinților. A fost unul dintre cei mai mari cărturari din istoria română, fiind primul poet național, primul versificator al Psaltirii în tot Răsăritul ortodox, primul traducător din literatura dramatică universală și

din cea istorică în românește, primul traducător al cărților de slujbă în românește în Moldova, primul cărturar român care a copiat documente și inscripții, unul dintre primii cunoscători și traducători din literatura patristică și post patristică și care a contribuit la formarea limbii literare românești.

Ion Heliade Rădulescu (1802-1872)
Scriitor, filolog și om politic român, membru fondator al Academiei Române și primul său președinte, Heliade Rădulescu este considerat cel mai important ctitor din cultura română prepașoptistă (înainte de revoluția de la 1848). Ion Heliade Rădulescu a fost un hotărât militant pentru drepturile omului. În 1846, Heliade propune planul unei "biblioteci universale", menită să înzestreze cultura noastră cu toate capodoperele literare, istorice și filozofice ale tuturor timpurilor.

Vasile Alecsandri (1821-1890)
“Bardul din Mircești” cum a rămas Alecsandri în memoria colectivă, este descris de Titu Maiorescu (prim ministru, avocat, critic literar, filosof, pedagog și scriitor) astfel: “În Alecsandri vibrează toată inima, toată mișcarea compatrioților săi, câtă s-a putut întrupa într-o formă poetică în starea relativă a poporului nostru de astăzi. Farmecul limbei române în poezia populară, el ni l-a deschis; iubirea omenească și dorul de patrie în limitele celor mulți dintre noi el le-a întrupat; frumusețea proprie a pământului nostru natal și a aerului nostru el a descris-o; [...] Când societatea mai cultă a putut avea un teatru în Iași și București, el a răspuns la această dorință, scriindu-i comedii și drame;

când a fost chemat poporul să-și jertfească viața în războiul din urmă, el singur a încălzit ostașii noștri cu raza poeziei. A lui liră multicordă a răsunat la orice adiere ce s-a putut deștepta din mișcarea poporului nostru în mijlocia lui. “

Ion Creangă (1839-1889)
Marele prieten al poetului nepereche Mihai Eminescu, recunoscut datorită măiestriei basmelor, poveștilor și povestirilor sale, Ion Creangă este considerat a fi unul dintre clasicii literaturii române mai ales datorită operei sale autobiografice *Amintiri din copilărie*.

Ioan Slavici (1848-1925)
Dacă Eminescu este creatorul poeziei române moderne, însoțit de Caragiale în lumea teatrului, Slavici este, împreună cu Ion Creangă, creatorul prozei moderne. Autor al multor scrieri politice în perioada creării României Mari, Slavici rămâne totuși în cartea de aur a neamului prin opera memorialistică, prin nuvelele și romanele sale prin care creează realismul modern.

Mihai Eminescu (1850-1889)
Geniul nostru național, “poetul nepereche” ne-a lăsat deasemenea și o proză inestimabilă, o formidabilă operă politică referitoare la țările române în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Apărător al ideilor fundamentale ale neamului și animat mereu de un naționalism fervent, cuvintele lui George Călinescu ne ajută să ne imaginăm valoarea lui Eminescu pentru neamul românesc: "Astfel se stinse în al optulea lustru de viață cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc. Ape vor seca în albie și peste locul îngropării

sale va răsări pădure sau cetate, și câte o stea va vesteji pe cer în depărtări, până când acest pământ sa-și strângă toate sevele și să le ridice în țeava subțire a altui crin de tăria parfumurilor sale".

Ion Luca Caragiale (1852-1912)

Dramaturg, nuvelist, pamfletar, poet, scriitor, director de teatru, comentator politic și ziarist. Este considerat a fi cel mai mare dramaturg român și unul dintre cei mai importanți scriitori români. În piesele sale devenite celebre, Caragiale a reușit să descrie realitățile romanești cu un talent fără pereche în epocă. A fost ales membru al Academiei Române post-mortem.

George Coșbuc (1866-1918)

“Poetul țărănimii” cum a rămas în conștiința neamului românesc, Coșbuc a fost în același timp și critic literar dar și un prolific traducător, ajuns membru titular al Academiei Române în ultimii doi ani de viață. La primirea sa în Academie Duiliu Zamfirescu spunea: "reputația sa literară e așa de întinsă, încât numele său a devenit popular în toate țările locuite de Români. Primindu-l în mijlocul nostru consfințim ceea ce opinia publică a hotărât de mult. Domnul Coșbuc a dat poporului român, în mai puțin de 25 de ani, o cantitate de muncă literară atât de considerabilă, încât numai pentru aceasta s-ar cuveni să-i deschidem ușile amândouă pentru a-l primi între noi”. La moartea sa, Nicolae Iorga, pentru care "poezia lui Coșbuc este de o virtuozitate extraordinară", publică un necrolog pe care-l încheie cu următoarele cuvinte: "Cel ce a cântat toate vitejiile neamului, de la Gelu al legendei până la

dorobanții din ‘77, moare fără a fi văzut cu ochii sub steag pe aceia care au onorat din nou sfântul drapel al țării”.

Nicolae Iorga (1871-1940)

Una dintre cele mai strălucite prezențe academice române, Iorga rămâne în memoria neamului ca istoric, critic literar, documentarist, dramaturg, poet, enciclopedist, memorialist, ministru, parlamentar, prim-ministru, profesor universitar și academician. Este cunoscut în lume ca medievist, bizantinist, romanist, slavist, istoric al artelor și filozof al istoriei. După cum a afirmat George Călinescu, ”Iorga a jucat în cultura românească, în primele decenii ale secolului XX, rolul lui Voltaire la francezi”. Membru corespondent al Academiei Romane la 23 de ani, acesta obține catedra de istorie a Universității din București doar un an mai târziu, la numai 24 de ani. Din păcate greșelile majore pe care Iorga le-a făcut ca om politic au umbrit realizările de istoric. Cercetătorii moderni sunt de acord că varianta istorică prezentată de Iorga în perioada în care acesta a fost implicat în politică și a fost eminența cenușie a Regelui Carol al II-lea este foarte puțin conformă cu realitatea.

Liviu Rebreanu (1885 - 1944)

Prozator și dramaturg român, membru al Academiei Române, Rebreanu este văzut astfel de George Călinescu: "Dacă Sadoveanu e rapsodul literaturii române moderne, Rebreanu este romancierul ei”. Scriitorul a readus problema țărănească în atenția lumii literare, lăsând moștenire lucrări de o excepțională valoare psihologică.

Mihail Sadoveanu (1889 - 1961)
Scriitor, povestitor, nuvelist, romancier, academician și om politic român, Sadoveanu este unul dintre cei mai importanți și prolifici prozatori români din prima jumătate a secolului al XX-lea. Este cunoscut mai ales pentru romanele sale istorice și de aventuri, deși autorul a creat pagini nemuritoare despre lumea țărănească din Moldova, despre natura României și a scris, de asemenea, reportaje și pagini memorialistice.

Titu Maiorescu (1840-1917)
Academician, avocat, critic literar, eseist, estetician, filosof, pedagog, politician și scriitor român, prim-ministru al României între 1912 și 1914, ministru de interne, membru fondator al Academiei Române. Maiorescu este autorul celebrei teorii sociologice a formelor fără fond, baza Junimismului politic și "piatra de fundament" pe care s-au construit operele lui Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale sau Ioan Slavici.

George Călinescu (1899-1965)
Critic, istoric literar, scriitor, publicist, academician român, personalitate enciclopedică a culturii și literaturii române, Călinescu este considerat drept unul dintre cei mai importanți critici literari români din toate timpurile, alături de Titu Maiorescu sau Eugen Lovinescu. A lăsat moștenire o operă monumentală, Istoria Literaturii Române, precum și lucrări individuale despre marii clasici ai literaturii neamului nostru.

Mircea Eliade (1907-1986)
Istoric al religiilor, scriitor de ficțiune, filosof și profesor universitar, titular al catedrei de istoria religiilor al

Universității din Chicago, Mircea Eliade rămâne unul dintre cei mai importanți istorici literari ai culturii romanești. Membru post-mortem al Academiei Romane, Eliade a lăsat în urmă o uriașă operă științifică, literară și filosofică tradusă în 18 limbi.

Nicolae C. Ionescu (Nae Ionescu) (1890-1940)
Filosof, pedagog și jurnalist român, profesorul Nae Ionescu a fost o figură centrală în filosofia și politica perioadei interbelice când acesta a propus și promovat un curent bazat pe valorile naționale și ortodoxie.

Tudor Gheorghe (1945 -)
Cântăreț, actor și compozitor considerat simbol al ideii de românism cultural contemporan. Înzestrat cu o memorie fenomenală acest menestrel modern a readus în inimile românilor mari teme naționale precum limba, cultura, eroii și spațiul carpato-dunărean.

Adrian Păunescu (1945-2010)
Autor, critic literar, eseist, director de reviste, textier, scriitor, om politic dar mai ales poet cu un excepțional mesaj național. Fondator al ”Cenaclului Flacăra” considerat un fenomen artistic unic prin care poezia și muzica românească au găsit ecou în inimile tinerilor care participau cu extraordinar entuziasm la spectacolele organizate în toate orașele mari din țară.

Corneliu Vadim-Tudor (1949-2015)
Publicist, scriitor și om politic naționalist, fondator al revistei România Mare și al partidului cu același nume. Teza sa de doctorat în istorie publicată sub numele de ”Cartea de Aur” documentează marea Unire de la 1918

prin intermediul a 300 de personalități ale timpului. Corneliu Vadim Tudor și Adrian Păunescu sunt considerați ultimii mari naționaliști români ai perioadei post decembriste.

Nimic nu este mai greu de înfrânt decât rădăcinile viguroase ale unui neam vechi și mândru. Noi suntem moștenitorii acestor titani ai românismului, suntem copiii copiilor lor, fii și fiicele neamului pe care ei l-au născut, l-au crescut și l-au desăvârșit cu sacrificiu, cu credință și cu mândrie. Este datoria noastră să ducem steagul nației mai departe, să nu-i uităm și să nu lăsăm pe nimeni să ne rupă de rădăcinile crescute în conștiința neamului românesc.

3. CE ESTE REPUTAȚIA. CUM SE FORMEAZĂ. FORȚA UNEI REPUTAȚII LEGENDARE

”Sub cele mai multe statui găsim o reputație”

Nicolae Iorga

În cuvinte puține, reputația este părerea pe care o au cei din jur despre noi. Toți cei care ne cunosc personal sau din descrieri ale altor persoane își construiesc o ”imagine” prin care ne caracterizează și care ne urmează peste tot în viață.

Ne referim aici la reputația legată de caracterul uman și nu la cea referitoare la profesie sau alte abilități. Ne referim la percepția celor din jur din punct de vedere moral.

Oamenii au nevoie de simplificare, au nevoie să creeze reguli rapide pe baza cărora să se conducă în viață. Reputația, sau ”ștampila” pe care o pun pe fruntea noastră, este o generalizare a caracterului nostru, bazată pe impresia acestora despre noi. Reputația nu reprezintă adevărul despre cine suntem ci mai degrabă percepția celorlalți despre noi.

Este demonstrat științific faptul că atunci când ne întâlnesc pentru prima oară, oamenii își formează o

primă opinie despre noi în primele 16 secunde și își petrec următoarele patru minute încercând să-și confirme prima impresie pe care au căpătat-o despre noi (conversație, limbajul corpului, tonul vocii, aspect exterior). Dacă prima impresie este confirmată, aceasta prinde rădăcini, ca o prima reputație, și nu poate fi schimbată decât dacă faptele noastre ulterioare contrazic aceasta primă impresie de patru-cinci ori la rând.

Prin acest mecanism, la nivel subconștient, cei din jurul nostru caută să ”decidă” în permanență dacă ne plac și dacă pot avea încredere în noi. Așa cum se vede din rezultatele cercetării, odată ce ”ștampila” a fost pusă, este nevoie de multe fapte opuse, contrare imaginii inițiale pentru a putea schimba reputația pe care o căpătăm.

Cum se obține și cum se menține o reputație legendară? Simpla raportare la calitățile fundamentale ale unei existențe morale ne ajută să înțelegem care este calea de urmat. Astfel, dacă acțiunile noastre sunt înfăptuite cu cinste, modestie, bunătate sufletească, altruism și credință, întotdeauna ne vom bucura de o reputație pozitivă.

Tot ce obținem în viață se sprijină pe propria reputație. Dacă vreți, reputația este ”valoarea” în schimbul căreia suntem plătiți și acceptați în societate. În acest sens funcționează și ”recomandările” prin care suntem prezentați altora, acestea fiind în realitate garanții implicite ale reputației de care ne bucurăm deja în ochii celor care ne recomandă. Până la urmă credibilitatea pe care o avem în ochii celorlalți este dictată de reputație

iar aceasta devine astfel comoara personală cea mai de preț.

În mod practic, trebuie să fim întotdeauna atenți la faptele noastre, la felul în care comunicăm cu ceilalți și la felul în care ne punem în locul celor cu care interacționăm. **Să fim întotdeauna punctuali, să ne ținem promisiunile, să nu bârfim și să nu vorbim de rău pe cei care nu sunt prezenți pentru a se putea apăra** (este demonstrat științific faptul că cei care bârfesc sunt văzuți în mod negativ de către cei care-i ascultă).

Trebuie să ne întrebăm dacă ceea ce intenționăm să facem sau să spunem afectează negativ pe cineva și să evităm acest lucru. Să ajutăm pe cei care ne cer sprijinul fără a aștepta ceva în schimb, să lăsăm faptele să vorbească de la sine și să le prezentăm celorlalți cu modestie. Să acceptăm faptul că interesele și dorințele noastre sunt diferite de ale celorlalți din jur și să arătăm respect și înțelegere pentru opiniile și acțiunile altora, atât timp cât acestea nu intră în conflict cu morala proprie bazată pe dragoste de neam și curățenie sufletească.

Fiți disciplinați, vorbiți cu măsură, munciți, educați-vă necontenit, ajutați pe cei în nevoie și aveți onoare.

Disciplina

Respectați și urmați sfaturile și instrucțiunile celor care vă conduc. Faceți asta și când vă este ușor dar și când dați de greu. Dacă vă îndoiți de cinstea acestora atunci discutați cu ei în mod direct și rezolvați problema față în față.

Vorba cu măsură
Lăsați faptele să vorbească pentru voi, gândiți înainte să deschideți gura și niciodată nu bărfiți oamenii care nu sunt prezenți.

Munca
Efortul personal este singura cale către îndestularea cinstită și care nu vă va obliga să faceți compromisuri morale mai târziu în viață. Căutați răsplata muncii nu doar în bani și avantaje materiale ci și în satisfacția că adăugați valoare vieții altora.

Educația
Un om educat este un om puternic, independent și capabil să-i ajute și pe alții în viață. Investiți permanent în propria educație pentru că educația este cea mai eficientă cale către succesul material, spiritual și social. Citiți, urmați cursuri, cereți sfaturi de la oameni de succes în domeniile voastre de interes și păstrați pasul cu vremurile. Cu cât sunteți mai educați cu atât mai protejați sunteți împotriva schimbărilor sociale și a provocărilor vieții.

Ajutorul dat celor în nevoie
Învățați să vă puneți în situația celor din jur și ajutați-i necondiționat ori de câte ori aveți posibilitatea. Nu vă lăsați semenii la nevoie, fiți pentru ei sprijinul pe care doriți să-l primiți atunci când viața vă va încerca.

Onoarea
În copilărie și adolescență se formează valorile morale care vă vor ghida în viață precum cinstes, iubirea de neam, curățenia sufletească, dârzenia, voința, loialitatea

și demnitatea. Apărați-le cu orice preț. Alegeți calea aspră a luptei drepte, nu fiți niciodată lași și aveți încredere în compasul vostru moral până la capăt.

Neamul nostru românesc avea cândva o reputație excepțională și este datoria noastră sfântă să reclădim încrederea și admirația tuturor pentru noi. Pentru asta însă, este nevoie să ne reclădim reputația la nivel personal, să o păstram cu sfințenie și să o lăsăm moștenire copiilor noștri.

4. DESPRE NATURA UMANĂ ȘI MANIPULARE. CUM SE INFLUENȚEAZĂ OPINIA PUBLICĂ

”Vulpea, dacă ar fi mai mare n-ar fi șireată”

Nicolae Iorga

Noi oamenii suntem măsura tuturor lucrurilor iar viața așa cum o cunoaștem este oglinda noastră a tuturor. Prin felul în care suntem creați, supraviețuirea înseamnă o luptă permanentă pentru resurse și pentru a perpetua specia umană. Aceste două deziderate necesită strategii și tactici de o mare diversitate. Cu alte cuvinte, ce nu putem obține prin forță brută și în mod direct, suntem obligați să încercăm a obține prin alte metode ascunse înțelegerii imediate a celor care ni se opun.

Este știut faptul că ceea ce obținem prin forță poate fi păstrat doar prin forță, în timp ce avantajele obținute prin manipulare pot fi păstrate prin însăși natura manipulării, pentru că ”victima” nu conștientizează că este manipulată.

Manipularea este procesul prin care suntem împinși să gândim și să acționăm într-un anume fel care are ca rezultat punerea în avantaj a celui care manipulează, această acțiune petrecându-se în detrimentul nostru. În acest fel, se pot crește de

exemplu vânzările unui produs însă tot așa se pot cuceri națiuni, se pot schimba convingeri vechi și se pot dezrădăcina populații întregi.

Psihologii au descoperit de mult timp faptul că noi oamenii nu vedem cu ochii ci cu creierul. Cu alte cuvinte, vedem ceea ce vrem să vedem, observăm doar informația care ne confirmă convingerile. Aceasta este cheia de boltă a manipulării, crearea convingerilor iar apoi bombardarea noastră cu informație falsă care se potrivește însă cu minciunile manipulatorilor.

Dacă este adevărat că cele mai puternice emoții umane sunt **teama** și **lăcomia**, atunci pentru a putea decide înspre binele nostru, educația în materie de manipulare trebuie să țină cont de faptul că în mod permanent oscilăm cu toții între cele doua extreme.

De exemplu, majoritatea covârșitoare a știrilor și a comentariilor din presa audio-vizuală și scrisă se concentrează pe dezastre, războaie și crime (teamă) sau pe măsuri fiscale, mișcări de prețuri, salarizare, știri despre oameni bogați (lăcomie). În acest fel, cititorul, privitorul și ascultătorul sunt atacați emoțional, în permanență, iar **toate** comentariile sunt difuzate cu un scop ascuns, bine definit de către cei care controlează respectivele canale mass-media.

Din fericire pentru noi toți, manipularea are limitele sale iar **educația personală** este călcâiul lui Ahile în ceea ce-i privește pe manipulatori.

Legea fundamentală pe care se sprijină un om educat este aceea că **o concluzie corectă pornește întotdeauna de la premise corecte** și în tot ce aude,

vede și citește, acesta va căuta adevăruri dovedite și nu presupuneri, comentarii făcute de ”experți” sau de formatori de opinie, aprecieri sau simple zvonuri.

De exemplu, formulări generale de genul următor sunt de cele mai multe ori manipulări fără bază reală: ”o știre de pe surse”, ”se vorbește tot mai mult”, ”există persoane care susțin că...”, ”surse apropiate guvernului ne-au informat”, ”publicul este din ce in ce mai ostil”, etc... Observați cum nu există în realitate nimic cert, nimic concret, doar o generalizare menită sa ne inducă o opinie, din păcate lipsită de fundament. În contrast, comentariile pertinente sunt pline de detalii, de raționamente și concluzii bazate pe acestea.

Pentru a ne pune la adăpost de manipulare trebuie să știm cum să identificăm în mod corect următoarele capcane prin care manipulatorii mint și formează convingeri ce nu sunt ale noastre. Învățând să folosim ghidul de mai jos, devenim puternici datorită faptului că nu mai putem fi manipulați atât de ușor și prin asta putem să ne decidem soarta independent de minciunile și atacurile celor care nu ne reprezintă interesele.

Să ne gândim la aceste procedee de fiecare dată când citim o postare pe facebook/instagram, sau un articol de ziar, când urmărim o știre la televizor sau când discutăm cu cineva care încearcă să ne impună o concluzie sau să ne împingă să luăm o decizie (cumpărarea unui produs, votul electoral sau renunțarea la o convingere anume).

În mod fundamental, mecanismul prezentat în cele ce urmează, servește unui singur scop:

Schimbarea opiniei publice în așa fel încât o idee respinsă inițial și considerată imposibilă să devină acceptată, îmbrățișată și promovată chiar de către public.

Pentru a obține acest rezultat, aparent imposibil pentru populația nepregătită, manipulatorii profesioniști folosesc metoda dezvoltată de Joseph Overton, vice-președintele Centrului Mackinac pentru Politici Publice, aflat în Statele Unite ale Americii.

Teoria a identificat șase etape prin care trec convingerile opiniei publice în legătură cu o idee, cu un proiect de lege sau de exemplu cu un partid sau un candidat la alegeri:

1. **De neimaginat, imposibil** – propunerea (candidatul) este lansată dar nu este luată in considerare
2. **Posibil însă foarte radical** – propunerea devine posibilă însă doar teoretic
3. **Acceptabil** – propunerea începe să fie discutată și considerată practic posibilă
4. **Logic** – propunerea este de acum privită ca opțiunea cea mai logică, cea mai viabilă
5. **Favorită** – propunerea (candidatul) devine favorita opiniei publice și este promovată insistent
6. **Decizia luată** – propunerea devine lege sau candidatul este votat de public

Ne amintim cu toții exemple ale unor idei sau propuneri legislative, sau chiar a unor candidați la alegeri care au apărut brusc, din neant, și au început să fie discutați, promovați iar in final aleși parcă prin minune. În același

fel, când ni se spune că un anumit nou acord impus din afară este ”opțional”, să nu uităm că este doar începutul, că acel prim acord reprezintă doar pasul 2 sau 3 din strategia pașilor mici de mai sus prin care ni se schimbă convingerile în mod artificial. Acesta este mecanismul prin care opinia publică este manipulată pentru aducerea la îndeplinire a oricărui plan care în mod normal ar fi refuzat de cetățeni.

Cum pun manipulatorii în practică acești șase pași de formare a opiniei publice?

Manipulatorii știu că trebuie să creeze premise greșite pentru a ajunge la concluzii greșite, utile scopurilor lor ascunse. Iată o listă cu cele mai eficiente metode pentru care aceștia nu prezintă niciodată dovezi sau explicații logice:

- Se folosesc de **”formatori de opinie”** (persoane cunoscute cărora li se face reclamă permanent), în speranța că presupusa superioritate intelectuală a acestora va ține loc de dovezi sau de logică. Aceste persoane sunt cele care apar cel mai des pe un post de televiziune sau ale căror articole sunt mereu publicate,
- Dau impresia că ceea ce susțin este **confirmat de multe alte persoane asemănătoare cu noi,** făcând apel la spiritul nostru de turmă,
- Prezintă propriul **comentariu părtinitor drept fapt real**, deci noi nu avem acces la fapte reale ci doar la interpretări partizane ale unor fapte reale.
- Generează sentimente de **teamă** sau de **lăcomie** în noi,

- Fac afirmații conținând doar **jumătăți de adevăr** la care alătură minciuni, în speranța că alăturarea va transforma minciuna în adevăr prin asimilare,
- **Amenință cu consecințe mult exagerate** sau complet inventate, care nu rezistă în fața unor întrebări simple,
- **Se bazează pe premise imposibil de verificat** pe care le folosesc pentru a trage concluzii cu pretenție de adevăr absolut,
- **Repetă de multe ori aceeași minciună** în speranța că repetiția va ține loc de adevăr și că aceasta ne va schimba opiniile,
- Același comentariu nu se adresează tuturor ci **doar anumitor grupuri țintă de oameni** care preiau știrea și o trimit mai departe la prieteni. Comunicarea este astfel ”compartimentalizată”, adică rostită cu bună știință doar pentru un anume grup de oameni din audiență. Aceasta este cauza pentru care discursul unui politician poate apărea ca o minciună sfruntată pentru un anume grup din audiență pe când același text apare perfect logic și acceptabil pentru grupul deja manipulat care are încredere în politician. De aceea, întotdeauna trebuie să ținem minte că politicienii nu vorbesc tuturor cetățenilor ci doar unor anumite grupuri țintă.
- **Folosesc titluri bombastice** care în realitate nu au nici o legătură cu conținutul articolului respectiv.
- Plătesc și publică **sondaje de opinie mincinoase** cu cifre falsificate pentru a se potrivi cu direcția în care vor să ne atragă manipulatorii. În general,

sondajele de opinie sunt folosite atunci când se pregătește o fraudă electorală iar procentajele prezentate sunt de fapt cifrele de care au nevoie trădătorii. De cele mai multe ori singura utilitate a unui sondaj este de a ne arăta care este direcţia dorită de manipulatori.

Metodele prezentate mai sus ne învaţă să identificăm felul în care manipulatorii de profesie își propagă ideile în presa tradiţională (ziare, tv, audio) și în mod special în cea virtuală (facebook, twitter, instagram).

În mod practic, înarmaţi cu aceste cunoștinţe foarte importante, ne putem proteja împotriva manipulării propriilor convingeri învăţând să ne punem mereu o serie de întrebări de verificare. Accesul la internet ne pune la dispoziţie o cantitate uriașă de informaţii prin intermediul cărora ne putem da răspuns la următoarele întrebări prin care ne putem apropia de adevăr:

- **Cine controlează financiar un anumit canal mass-media (publicaţie, post tv, reţea socială)?**
  Cu alte cuvinte, cine are interes ca o anume idee să apară în public, cine dă aprobarea pentru ca redactorii de știri să discute despre un candidat la alegeri de exemplu.
- **Care este trecutul public al unui formator sau lider de opinie?**
  Formatorii de opinie sunt oameni publici, promovaţi insistent de manipulatori. Cu toate acestea, toţi liderii de opinie au un trecut personal și din comentariile și luările lor de poziţie

anterioare ne putem face o idee cine le sunt stăpânii și căror interese servesc aceștia.

- **Care sunt afinitățile politice sau culturale ale autorilor de articole, postări sau dezbateri?** În mod similar formatorilor de opinie, autorii postărilor din mediul virtual au și ei un trecut care poate fi identificat prin căutarea postărilor din trecut.

- **Ceea ce citim sau auzim este fapt concret sau doar o interpretare a unui fapt?** De exemplu, afirmația următoare, ”noua lege restrânge libertățile fundamentale ale românilor” conține fapte sau doar interpretări manipulatoare? Pentru a ne lamuri trebuie sa ne întrebăm: știm concret care sunt libertățile fundamentale despre care se vorbește?; am citit cu ochii noștri noua lege?; avem pregătire juridică pentru a înțelege litera și spiritul noii legi? Daca răspunsul este NU la aceste întrebări, mai mult ca sigur că nu ne putem forma o opinie independentă ci doar putem accepta **părerea** altcuiva.

- **Opiniile grupului mare de oameni au fost obținute prin analiza similară cu a mea? Dacă nu, atunci de ce aș urma un grup cu care nu mă identific?** Simplul fapt că mai mulți oameni au o opinie nu înseamnă că acea opinie este corectă și mai ales nu înseamnă că acea opinie ne este folositoare și

nouă. Regulile de protecție împotriva manipulării sunt valabile pentru toți și dacă un grup de oameni nu le urmează în procesul de formare a opiniei atunci rezultatul este același, manipularea și minciuna pot înlocui adevărul.

- **Este afirmația adevărată? Poate fi aceasta probată?**
  Abilitatea de a discerne dacă o afirmație este adevărată sau nu este esențială în procesul de protecție. Pe măsură ce ne educăm și ne obișnuim să trecem prin filtrul gândirii proprii fiecare informație, devenim mai eficienți în descoperirea adevărului. Primul pas este să căutăm **probe,** să ne întrebăm dacă există dovezi care să sprijine afirmația, dacă aceste dovezi provin din surse credibile și dacă acestea sunt confirmate de mai multe persoane independente.

- **Sunt consecințele unui fapt chiar atât de grave cum sunt prezentate?**
  Manipulatorii care se referă la ”consecințe” ne proiectează intenționat temerile și lăcomia undeva în viitor, unde în realitate nimeni nu poate cunoaște ce va fi. Emoția pe care o creează este reală însă premisa este falsă deoarece afirmațiile sunt doar previziuni, așteptări și păreri personale. Dacă facem greșeala să acceptăm aceste puncte de vedere începem să dăm greutate de fapt împlinit unor evenimente care doar urmează să aibă loc în viitor.

- **Textul bombastic și incitant are caracter general sau se referă la detalii concrete?**
  De cele mai multe ori manipulatorii opiniei publice inundă spațiul virtual cu declarații generale, folosind cuvinte încărcate emoțional dar fără conținut concret. Singurul scop este crearea unei emoții puternice care însă nu va fi probată niciodată. Iată un exemplu: ”Puterea fură avuția poporului și apoi votează legi care să o scape de răspundere”. Dacă citim cu atenție afirmația observăm că aceasta folosește ceea ce în Programarea Neuro-Lingvistică (ramură a psihologiei) poartă numele de ”limbaj de suprafață”. Acest tip de limbaj este folosit pentru a generaliza și a crea o culpabilizare în masă în ceea ce privește puterea. Pentru a neutraliza astfel de atacuri cu limbaj de suprafață trebuie să ne punem întrebări precise despre fiecare element al afirmației.

  Iată câteva aplicate afirmației generale de mai sus: **Ce este puterea de fapt? Cum se exercită puterea? Puterea fură sau doar anumiți reprezentanți ai săi? Cum se poate fura concret? Ce anume s-a furat? Cine a descoperit furtul? Ce detalii există? Care este legislația în vigoare pe baza căreia o instanță de judecată a decis definitiv că s-a comis un furt calificat? Care este calea legislativă prin care un proiect de lege ajunge cu adevărat lege votată și publicată în Monitorul Oficial? Ce mecanisme**

Constituționale există pentru a împiedica abuzurile de putere?

- **Cine a plătit un anume sondaj de opinie?** Sondajele de opinie sunt costisitoare iar cele pe teme politice sunt foarte diferite de cele comandate de companii pentru a studia piața unui produs sau serviciu. În cazul celor politice cifrele reale sunt ținute secret de către formațiunea politică finanțatoare iar apoi, în cârdășie cu firma de sondare a opiniei publice, alte rezultate false ajung la cunoștința noastră. Dacă aflăm cine a comandat sondajul, putem ști în ce fel a fost acesta falsificat pentru a se potrivi intereselor politice ale finanțatorilor.

În laboratoarele manipulatorilor se cunoaște cu claritate faptul că opinia publică este o masă uriașă de oameni cu interese diferite, cu capacități de înțelegere diferite și, pană la urmă, cu educație diferită. Toate acțiunile de manipulare se bazează pe aceste slăbiciuni inerente maselor mari de oameni.

Din nenorocire tocmai aceste mase mari de oameni formează opinia publică iar aceasta generează VOTURI, hotărând soarta TUTUROR cetățenilor unei țări. Dacă vrem să ne hotărâm singuri soarta și să luam decizii bazate pe adevăr și certitudine atunci trebuie să ne educăm pentru a deveni imuni la manipulări.

Fiți mereu conștienți că nu vedeți cu ochii ci cu mintea. Cu alte cuvinte, după ce vă formați o opinie, în tot ce citiți, auziți, vedeți sau discutați veți căuta neîncetat să vă confirmați acea opinie deja formată. În acest fel

deveniți mult mai rigizi în percepții și mai usor de manipulat deoarece nu percepeți realitatea ci o reprezentare partizană a acesteia conform convingerilor voastre.

Acesta este motivul pentru care PROPAGANDA a fost, este și va rămâne regina neîncoronată a politicii.

Nu uitați că sunteți cu toții prizonierii propriilor convingeri iar dușmanii neamului românesc știu asta. De aceea vor încerca mereu să vă atragă de partea lor știind că de îndată ce începeți să credeți propaganda lor veți fi mult mai ușor de manipulat.

5. INFORMAȚIA, ARMA CEA MAI DE TEMUT. PRIETEN DAR ȘI DUȘMAN

”Drogul lumii moderne este iluzia accesului liber la informație fără ca acesta să fie însoțit de abilitatea de a găsi esențialul și de a face diferența între adevăr și minciună.”

Bogdan Vasile

Informația a fost dintotdeauna și marfă dar și plată. Progresul omenirii a fost posibil prin cunoaștere, prin folosirea informației în mod creativ. Tot ce ne înconjoară este informație în diverse forme iar omenirea depinde integral de stăpânirea acesteia. În acest fel, educația nu este nimic altceva decât informație sintetizată și organizată. Totodată, succesul oricărei acțiuni depinde de accesul la informație. Calitatea, acuratețea și credibilitatea surselor de informație sunt esențiale în absolut tot ce întreprindem. Mai presus de orice însă, noi oamenii avem nevoie de informație pentru a lua decizii. Toate hotărârile pe care le luăm sunt rezultatul unei analize a informațiilor pe care le deținem despre o anumită situație.

Acestea sunt motivele pentru care este foarte important să învățăm cum să accesăm informații și cum să le folosim în sprijinul nostru. Într-un fel sau altul, viața ne

este influențată de informație și dacă nu știm să o folosim în sprijinul nostru atunci altcineva o va folosi cu siguranță împotriva noastră.

De cele mai multe ori informația corectă se obține punând întrebări corecte. De aceea trebuie să învățăm să punem întrebări esențiale, care să treacă dincolo de suprafață și să ne ofere acces la partea ascunsă în spatele promisiunilor și a manipulării.

Mulțumită internetului, astăzi avem acces la o cantitate enormă de informație și mai ales la articole și evenimente din trecut. Cu toate acestea accesul liber la informație nu garantează și calitatea acesteia. Gura lumii spune vrute și nevrute iar pentru a discerne ce este adevăr și ce este minciună este nevoie de experiență și de aplicarea câtorva reguli generale.

Căutați informații din partea tuturor părților aflate în conflict.

Dezvoltați-vă abilitatea de a gândi critic adică nu vă lăsați influențați de propriile păreri preconcepute care vă pot influența judecata.

Plecați de la premisa că presa nu poate fi imparțială deoarece trebuie să sprijine interesele celor ce o finanțează.

Întrebați-vă cine sunt beneficiarii și care sunt interesele acestora precum și în ce fel sunteți chiar voi afectați de respectiva situație.

Păstrând în atenție aspectele discutate în capitolul despre manipulare, o căutare detaliată ne poate oferi o gamă îndeajuns de largă de surse pentru a putea să

ajungem la concluzii independente. Chiar și lipsa surselor variate este o informație de mare valoare, sugerându-ne posibilitatea ca acea informație izolată să nu fie reală.

Este demonstrat științific faptul că oamenii nu pot lua decizii împotriva propriului interes. Cu alte cuvinte, atunci când luăm o decizie credem sincer că aceasta este cea mai buna opțiune având în vedere toate informațiile pe care le deținem despre respectiva situație la un moment dat. Regretele ulterioare și schimbările de opinie se bazează pe noi informații la care avem acces doar după ce se produc efectele deciziei inițiale.

Pe cale de consecință, cine deține informația deține și puterea în orice domeniu. Deasemenea, se poate spune că cine controlează accesul la informație are un avantaj uriaș pe care îl poate folosi pentru a modela și influența opiniile și deciziile noastre.

Un exemplu elocvent este procesul electoral în care in 30 de zile opinia publică este bombardată intens cu informație prelucrată și neverificată în așa fel încât să influențeze decizia la urne. În lipsa accesului independent la date reale, singura opțiune rămasă este să credem ce ni se servește pe canalele media influențate de subiectivism și partizanat.

În mod normal, decizia de vot trebuie formată independent, în urma studiului personal și a accesului la informație diversă, obținută din alte surse decât cele furnizate de birourile de campanie ale candidaților sau de către formatorii lor de opinie de pe internet și din presa scrisă și audio-vizuală.

Regula fundamentală pe care trebuie să o aplicăm este aceea că *promisiunile* nu creează nici o răspundere legală și de aceea toate discuțiile referitoare la planuri de viitor au caracter incert și nu trebuie crezute.

În practică, iată mai jos informațiile de care avem nevoie cu adevărat în procesul decizional.

- Care este trecutul acestui candidat? A migrat acesta de la un partid la altul în alte legislaturi?
- Promisiunile lansate pot fi garantate?
- Care este forța externă care controlează respectiva formațiune politică?
- Care este sursa cifrelor din programele promise de partide în campania electorală?
- Există vreo responsabilitate clară, legală, dacă o promisiune nu este îndeplinită?
- Cine finanțează o anumită formațiune politică?
- Ni se promite ceva concret sau doar se aduc acuzații contracandidaților?
- Ce vrem noi concret de la candidatul ideal? Se regăsesc aceste dorințe în planurile promise?
- Ce promisiuni din trecut au fost îndeplinite și cu ce prețuri?

Chiar dacă acceptăm faptul că nu putem obține acces la informații complete, merită să învățăm să punem întrebările corecte pentru a descoperi manipulări și minciuni.

6. RESURSELE UMANE ȘI MATERIALE ALE UNUI NEAM. LUPTA PENTRU CONTROLUL ACESTORA. LEGILE BANILOR.

”Munții noștri aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă”

Text preluat de la moții din Munții Apuseni de către **Octavian Goga** și inclus în poezia sa, ”Munții Noștri”.

Resursele, în toate formele lor, reprezintă **”combustibilul” folosit de rasa umană pentru a supraviețui, a crea și a se dezvolta.** Fără resurse nu ne putem imagina nici prezentul și nici viitorul nostru.

Fie că sunt resurse naturale (petrol, gaze, lemn, ape minerale, metale rare sau prețioase) sau resurse umane (cetățeni educați, cu dragoste de neam și curați sufletește), totalitatea resurselor reprezintă **”motorul”** care asigură dăinuirea și progresul unui neam.

Valoarea unei resurse variază în timp, în funcție de utilitatea acesteia la un moment dat precum și a cantității disponibile în funcție de necesități.

Din nefericire, nici o țară nu posedă pe teritoriul său toate resursele de care are nevoie. Accesul la resursele unui alt stat se poate realiza prin acte de comerț (cumpărare directă sau prin barter), prin cucerire

teritorială sau prin deturnarea și controlul secret al instituțiilor statului țintă, în așa fel încât legislația exploatării resurselor naturale să fie în favoarea invadatorului.

Deși se vorbește de ”resursele unei țări”, în realitate aceasta sintagmă indică doar zona geografică în care se află resursele. Mult mai important este cine controlează acele resurse pentru că cine deține controlul poate să valorifice aceste resurse în interes propriu.

Teritoriul patriei noastre este binecuvântat și dăruit cu resurse naturale foarte valoroase, invidiate și râvnite de multe puteri străine din cele mai vechi timpuri. În mod tragic însă, în prezent, majoritatea resurselor noastre naturale nu se mai află sub controlul statului român, a neamului nostru romanesc, ci sunt controlate de companii multinaționale cu capital străin. În cazul României acapararea resurselor naturale se face prin controlul din umbră al puterilor din stat și prin presiunile exercitate la nivel guvernamental și legislativ. Mai mult decât atât, chiar și puținele resurse pentru care cerem taxe sunt atât de subevaluate intenționat de către puterea politică, încât totalul teoretic este de numai 30 milioane euro pe an, cam cât prețul unei singure vile mai mari din Londra sau New York.

Iată mai jos care sunt cele mai importante resurse naturale românești:

- **Rezervele de gaze naturale din subsolul Mării Negre**
  Din păcate, deși se crede că există între 200 și 400

miliarde metri cubi, statul român nu s-a implicat în evaluarea mărimii pungilor de gaz natural, singurele evaluări aparținând tocmai companiilor străine interesate de exploatare și valorificare. Cu alte cuvinte, este de așteptat să lucrăm cu situații subevaluate și ne va fi aproape imposibil să controlăm producția. Mai mult decât atât, bogăția aceasta uriașă nu ne mai aparține, deoarece parlamentarii români, sub presiunea străinătății, au votat legi prin care beneficiile obținute de pe urma exploatării gazelor naturale revin aproape în totalitate unor companii străine.

- **Depozitele de metale rare de la Roșia Montană, în Munții Apuseni**
  Deși se vorbește doar de zăcăminte de aur și argint, în realitate zona munților Apuseni este deasemenea foarte bogată în metale rare, extrem de valoroase pentru tehnologia folosită în industriile de vârf la nivel mondial. Cele patru cariere, Cetate, Cîrnic, Orlea și Jig, sunt bogate în Titan, Vanadiu, Arsen, Galiu, Beriliu, Cobalt, Germaniu, Seleniu, Ytriu, Niobiu, Molibden, Rodiu și alte zeci de metale rare. Estimările experților geologi plasează valoarea acestor depozite la peste șase mii de miliarde de euro. Valorificarea acestei bogății uriașe ar putea asigura produsul intern brut al țării noastre pentru zeci de ani de acum înainte. Cu toate acestea, zona Roșia Montană nu este exploatată și este revendicată de companii internaționale care se luptă pentru controlul acestor resurse de ani de zile, in timp ce

grupuri de presiune globalist-progresiste locale mimează interesul național însă sunt finanțate de manipulatori externi.

- **Masa lemnoasă din pădurile seculare românești**

  Pădurea este considerată cel mai complex ecosistem al planetei, garant al echilibrului ecologic, al calității apei și aerului și adăpost milenar pentru numeroase specii de floră și faună. Datorită acestei diversități de beneficii, toate țările civilizate își protejează pădurile și consideră valoarea acestora ca fiind inestimabilă.

  În cazul României, puterile străine care ne-au cucerit țara și care dețin controlul legislativ și guvernamental al statului român, au favorizat distrugerea prin tăiere și prin vânzarea la export a unor cantități uriașe din acest veritabil tezaur strategic al neamului nostru. De pe cele șapte milioane de hectare de pădure, milioane de metri cubi de masă lemnoasă dispar din țară prin defrișări ilegale și cu complicitatea criminală a autorităților române. Drama defrișărilor este amplificată și de faptul că majoritatea lemnului este exportat neprelucrat, la cele mai mici prețuri. Experți mondiali estimează că zeci de mii de hectare de păduri seculare au dispărut din România cu complicitatea autorităților române. Iureșul trădător a distrus deasemenea multe Parcuri Naționale cu statutul protejat prin lege fără ca puterea politică să ia masuri de protecție.

Se poate spune cu certitudine că și tezaurul masei lemnoase este ieșit de sub controlul neamului românesc și că a încăput pe mâinile celor care ne-au cucerit țara.

- **Izvoarele de ape minerale**
  Datorită bogăției și a structurii geologice a subsolului românesc, apele noastre minerale au calități curative și nutritive foarte apreciate la nivel internațional. Pe teritoriul României se găsesc nu mai puțin de 2.500 de izvoare de apă minerală, acestea reprezentând peste 60% din apele minerale din Europa. Una dintre cele mai rare ape minerale din lume se găsește la noi în țară. Din izvoarele Călina, aflate în inima Banatului, se extrage o apă cu PH neutru și cu un echilibru mineral aproape perfect. Organizația Mondială a Sănătății a atestat faptul că apa acestui izvor este similara în proporție de 96% cu celebra apă EVIAN extrasă din munții Alpi.
  Din nenorocire, din nou partidele politice aflate la putere în ultimii 30 de ani au ignorat uriașul potențial reprezentat de calitățile acestor ape și în prezent redevențele prevăzute în lege sunt de doar patru euro pentru 1.000 de litri de apă minerală în condițiile în care un singur litru de apă minerală de calitate (VOSS sau EVIAN de exemplu) se vinde la 1 Euro pe piața cu amănuntul! Mai mult decât atât, firme cu capital străin exercită presiuni pentru ca legislația să fie modificată în sensul posibilității de vânzare a izvoarelor și nu numai de concesionare a acestora.

- **În materie de resurse umane** ”exodul de creiere” este forma prin care alte state preiau controlul și folosesc talentul uman al unui alt stat în folosul propriu. Acest fapt se realizează fie prin migrația directă a cetățenilor unui stat către alt stat, fie prin locuri de muncă în cadrul reprezentanțelor firmelor străine în țara gazdă. Atâta timp cât firmele multinaționale, la adăpostul unei legislații trădătoare, exportă profiturile și nu plătesc taxe statului gazdă, beneficiile populației locale sunt furate sistematic. Din punct de vedere al resurselor umane, datorită dezinteresului criminal al întregii clase politice aflate la putere, în ultimii 3o de ani România a pierdut 30% din forța sa de muncă activă și calificată, în detrimentul altor state mai dezvoltate. Se estimează că mai mult de cinci milioane de români au plecat din țară iar învățământul românesc a pierdut în jur de 1.5 milioane de copii aflați în perioada de studii. La nivel local, multe sate, comune și orașe mici se confruntă deja cu o criză uriașă a forței de lucru. Situația este cu atât mai dramatică cu cât cei plecați reprezintă oameni harnici, creativi, dornici de muncă și activi, adică exact segmentul de resurse umane pe care se sprijină orice stat pentru a prospera și a se dezvolta.

Prin creativitate, sudoare și credință neamul românesc a produs de-a lungul secolelor bogății inestimabile care au fost scoase sistematic la vânzare sau furate de străini în cârdășie cu întreaga clasă politică din țara noastră. Oamenii acestui

pământ au construit afaceri de succes care au fost distruse sau vândute pe nimic în schimbul unor iluzorii avantaje personale. La fel stătea situația și în perioada interbelică.

Lupta acerbă pentru controlul resurselor la nivel mondial dă naștere la conflicte zonale, tensiuni sociale și tulburări de dezvoltare la nivel de țară.

Având în vedere că toate conflictele dintre țări au la bază competiția pentru resurse, este de așteptat ca și țara noastră să fie în permanență sub asediu. De aceea, toți cei cu inima română trebuie să fim conștienți că apărarea și valorificarea acestor resurse reprezintă una din garanțiile dăinuirii neamului românesc.

În mod practic, pentru recuperarea controlului asupra propriilor resurse umane și materiale, fiecare cetățean cu dragoste de neam și țară trebuie să lupte pentru:

- Cunoașterea legislației referitoare la exploatarea resurselor naturale și a agențiilor însărcinate cu controlul acestora,
- Naționalizarea resurse naturale de importanță strategică,
- Actualizarea permanentă a prețurilor de vânzare în raport cu prețurile materiilor prime la bursele internaționale,
- Revizuirea legislației referitoare la redevențe (partea ce revine României din valoarea unei resurse) în așa fel încât aceasta să fie aliniată la prețurile practicate pe piața internațională,

- Exploatarea resurselor naturale să fie condiționată de protecția ecologică a zonelor exploatate,
- Controlul strict, pe teren, al zonelor exploatate, pentru stoparea furtului și a activităților ilegale,
- Aducerea înapoi în țară a românilor plecați la muncă peste hotare prin intermediul proiectelor de finanțare a inițiativelor private, prin folosirea experienței căpătate de aceștia la proiecte finanțate din capital românesc precum și prin creșterea veniturilor populației.

LEGILE BANILOR

Lupta pentru resurse are **banii** ca și numitor comun. Din orice unghi am privi existența omului modern banii definesc o plajă foarte largă de elemente ale vieții noastre. Cu toate astea foarte puțini dintre noi cunosc legile banilor și modalitățile prin care ne putem folosi de ei pentru a ne îndeplini visurile.

Toți oamenii de succes știu că banii sunt doar **o unealtă**, la fel ca o lopată, un stilou sau un autoturism. Aceștia **se folosesc** de bani pentru realizarea proiectelor pe care le doresc.

De aceea succesul financiar nu este reprezentat de acumularea banilor ci de **independența financiară** obținută ca și răsplată pentru **valoarea** creată pentru semenii noștri prin proiectele, afacerile și inițiativele noastre.

Acumularea banilor urmează legi stricte și ignorarea acestor legi are ca deznodământ datorii și dependența financiară față de bănci, familie sau prieteni.

Dacă vrem să fim liberi să ne alegem calea în viață trebuie să începem prin a deveni independenți financiar. Legile de mai jos reprezintă începutul și sunt urmate de zece reguli prin care ne vom apropia succesul în acest domeniu.

A. Trăiți cu orice preț în limitele veniturilor voastre.

B. Niciodată nu luați credite de consum pentru active care se depreciază fără a produce plus valoare. Mașinile noi, televizoarele și ceasurile scumpe sunt afectate de deprecieri enorme la care se adaugă dobânzile la credite.

C. Faceți tot ce puteți pentru a pune deoparte măcar 5-10% din venit în fiecare lună.

D. Țineți banii economisiți în depozite cu dobândă preferențială care se compune lunar sau anual.

E. Cumpărați ce vă doriți doar atunci când aveți banii cash fără a apela la credite.

Această disciplină de viață este neprețuită. Mulțumită ei putem spera la **independența financiară** de mai târziu.

Iată acum cele zece reguli folosite de toți oamenii care au atins succesul material. Deși acesta nu este nici pe departe suficient pentru o viață împlinită este fără îndoială un mare pas înainte către acest deziderat.

1. **Respectați banii dar tratați-i doar ca pe o simplă unealtă**.

Cele cinci legi de mai sus ne ajută să respectăm banii. Adăugați la asta că banii sunt doar **răsplata** pe care o primim atunci când creăm valoare pentru cei din jur. Nu căutați bani ci faceți ce vă pasionează în viață. Dacă sunteți pricepuți la ce faceți banii vă vor găsi în mod natural.

2. **Învățați să definiți corect activele și pasivele atunci când cheltuiți banii.**
   Orice bunuri luate pe datorie și care nu produc plus valoare sunt în realitate poveri financiare. Creditele ipotecare, autoturismele, bunurile de larg consum și vacanțele sunt de fapt **pasive** deoarece nu produc valoare. O casă pentru care plătim rate timp de 30 de ani trebuie să se dubleze sau chiar tripleze în valoare doar pentru a compensa dobânzile plătite. Autoturismele se depreciază foarte repede și la această pierdere se adaugă dobânzile plătite la creditele luate pentru achiziționarea lor. Luați credite doar pentru a finanța proiecte care produc plus valoare. Cel mai important activ este independența financiară.

3. **Construiți-vă averea pe bani cash. Evitați creditele.**
   Este esențial să vă păstrați independența financiară pentru că doar așa puteți judeca rațional atunci când trebuie să luați decizii importante în viață.

4. **Căpătați perspectivă. Descoperiți lumea, călătoriți și învățați despre culturile lumii.**

Descoperind lumea putem să ne formăm un model ideal de viață. Doar așa vom ști ce vrem de la viață iar visele noastre nu se vor limita doar la viața locală în care am trăit și în care am crescut.

5. **Învățați că riscul nu este doar bidimensional ci depinde de propriile circumstanțe.**
   Succesul nostru în viață depinde de calitatea deciziilor pe care le luăm iar fiecare decizie reprezintă un RISC. Contrar opiniei generale câștigul sau pierderea nu sunt doar proporționale cu riscul asumat ci și cu **circumstanțele** personale din momentul luării deciziei. Nu vă comparați cu alții pentru că suntem cu toții diferiți. Ce face vecinul nostru cu ușurință poate fi imposibil de copiat de noi din varii motive. Ce fac străinii de sute de ani nu putem copia noi într-o generație. Cele mai raționale decizii le luăm doar dacă suntem independenți financiar.

6. **Căutați să vă educați financiar în afara școlii tradiționale.**
   Adevărata învățătură începe de cele mai multe ori doar după ce terminăm studiile. Motivul este acela că statul și antreprenorii au nevoie de mult mai mulți angajați decât de oameni de afaceri. De aceea în școală suntem educați de profesori care dau sfaturi de business fără să fi avut vreodată afacerea lor iar acasă de părinți plini de datorii care nu au dovedit că pot deveni independenți financiar. Școala pregătește oameni pentru **producție** și nu pentru creație iar șansele noastre

de a deveni independenți financiari pe baza școlii sunt doar teoretice și țin de noroc sau talent.

7. **Respectați fiecare clipă. Nu irosiți timpul.**
   Cea mai prețioasă clipă este cea prezentă. În interiorul acestei clipe visăm, aplicăm sau trăim propriul model ideal de viață. Învățați să puneți un preț în bani pe fiecare ora activă din ziua voastră. Apoi cuantificați tot ce faceți în funcție de acest număr. Veți vedea astfel cât de scump plătim fiecare oră pierdută în activități care nu au legătură cu planurile noastre de viitor.

8. **Eliberați-vă din capcana pierderii de vreme pe internet sau alte aplicații mobile.**
   Accesul la informație este o capcană foarte perversă. Priviți acest acces ca pe un robinet de apă care trebuie să stea pe poziția ”închis” cea mai mare parte a timpului și pe care-l ”deschideți” pentru puțin timp doar atunci când aveți nevoie de informație sau comunicare cu ceilalți. În tot restul timpului **luptați în lumea reală pentru atingerea visurilor voastre.**

9. **Mass-media nu vă poate educa. Are propria agendă și prezintă faptele în mod partizan.**
   Tot ce înseamnă presă promovează interesele partizane ale celor care finanțează acea publicație. Așa numitele ”știri” sunt doar comentarii părtinitoare scrise sau produse în așa fel încât să promoveze acțiunile celor care susțin financiar publicația respectivă. Știrile financiare publicate

nu mai au nici o valoare utilă pentru că sunt cunoscute de publicul larg pierzându-și astfel valoarea de surpriză sau element nou.

10. **Alegeți-vă modele de urmat dintre cei care au atins deja succesul în domeniul care vă atrage.**
Trebuie să căutați **mentori** printre cei care **deja sunt independenți financiar.** Mentorii trebuie să fie oameni de succes în afaceri, oameni care nu au datorii și care au reușit în lumea reală dincolo de teoria școlii. Descoperiți-vă mentorii citind biografii, mergând la conferințe pe teme de afaceri, vizionând excepționalele conferințe TED (www.ted.com) și întâlnindu-vă direct cu astfel de învingători. Mentorii ne pot arăta calea spre independența financiară pentru că și ei au reușit în acest domeniu. Au reușit în viața reală, în ciuda greutăților și a greșelilor proprii. Cei mai mulți dintre ei sunt echilibrați emoțional, cunosc natura umană și sunt mânați în viață de pasiunea pentru excelență.

Independența financiară este cea mai importantă armă pe care o avem în lupta pentru obținerea modelului ideal de viață. Libertatea pe care ne-o oferă această independentă ne face **puternici** și **greu de manipulat.** Să respectăm banii și să-i folosim ca aliați de nădejde pe frontul renașterii neamului românesc.

În încheiere adaug câteva cuvinte despre taxele percepute de către Stat. Populația nu deține controlul

folosirii fondurilor provenite din taxe iar orice încercare de a reduce fraudele este întâmpinată de formidabilul aparat de Stat direct interesat să fure nepedepsit și sprijinit din exterior de către dușmanii neamului românesc. Orice încercare de control este utopică deoarece la nivel de cetățean nu există capacitățile financiare, legale și logistice necesare pentru o luptă egală cu Statul. De aceea singura speranță stă în curățenia sufletească și educația celor pe care-i alegem pentru că odată ajunși la putere aceștia au pe mână averea noastră. Dacă aceștia sunt cinstiți, educați și iubitori de neam românesc atunci deciziile lor din sfera finanțelor publice sunt implicit mai bune. **Totul pornește din sufletul nostru, acolo se dă bătălia cea mai importantă și acolo trebuie să stăm cu toții de strajă.** Să ne educăm în spiritul iubirii de neam și finanțele vor fi în siguranță, restul sunt povești de adormit copiii.

7. FORME DE ORGANIZARE STATALĂ. EXERCITAREA PUTERII. LEGEA FUNDAMENTALĂ

”Mai bine aș vrea sa fiu cel dintâi într-un sat decât al doilea la Roma”

Iuliu Cezar

Politica unui stat se sprijină pe concepte fundamentale ca **autoritate și legitimitate**, **drepturi**, **libertate**, **egalitate și dreptate**. Mari gânditori politici ca Niccolo Machiavelli, John Locke, Thomas Hobbs, Jean Jacques Rousseau, John Stuart Mill și Karl Marx au definit aceste concepte și au teoretizat pe tema **puterii.** Aceștia au demonstrat că puterea este liantul care face posibile toate elementele enumerate mai sus.

Putem spune fără teama de a greși că **esența politicii este obținerea și exercitarea puterii în scopul atingerii obiectivelor sociale și economice dorite. De aceea toți cei care vor să aibă un cuvânt de spus în politică trebuie să se folosească de un vehicul legal care să le ofere această platformă prin care să poată ajuta populația.**

Înainte de orice discuție pe tema organizării statale, trebuie să înțelegem ce este PUTEREA. În forma sa fundamentală, **puterea este capacitatea de a ne asigura că alții fac ceea ce vrem noi să facă.** Este

foarte important să știm că voința de acțiune nu este același lucru cu abilitatea de a pune acțiunea în practică.

Înainte de a ne angaja civic trebuie să învățăm ce este puterea (DEFINIȚIA), cum este aceasta creată (SURSELE) și în ce fel putem deveni și noi creatori și utilizatori de putere pentru a ne atinge scopurile la nivel de cetățean (PÂRGHIILE).

Vom studia acest subiect cu ajutorul teoriilor publicate de Eric Liu, președintele Civic University din Statele Unite ale Americii. Cu ajutorul acestor concepte s-au înfăptuit și se înfăptuiesc în fiecare zi cele mai îndrăznețe acțiuni civice din SUA și metodele folosite pot fi aplicate cu succes oriunde în lume.

DEFINIȚIA PUTERII

Cea mai simplă definiție spune că puterea este capacitatea de a te asigura că alții fac ceea ce vrei tu să facă. Folosim cuvântul ”asigura” în loc de a ”forța” sau ”obliga” pentru că de multe ori puterea se impune și prin convingere și transmitere automată, nu numai prin forță.

Pentru scopul nostru avem nevoie să știm care sunt sursele puterii și care sunt pârghiile prin care aceasta se impune. Cunoscând sursele și pârghiile înțelegem ”structura puterii” și astfel putem construi și noi o stragie de luptă civică folosind aceleași ”arme”.

SURSELE ȘI PÂRGHIILE PUTERII

Există mai multe SURSE de putere:

- Violența și forța fizică
- Banii
- Acțiunea Statului
- Ideile
- Normele sociale
- Masele mari de oameni

Aceste surse își distribuie puterea prin următoarele PÂRGHII:

- Instituții
- Organizații
- Rețele
- Legi
- Propagandă

Să înțelegem SURSELE:

Violența și forța fizică reprezintă controlul Poliției, a milițiilor private sau a bandelor de răufăcători. Violența este cea mai brută formă a puterii.

Banii crează abilitatea de a cumpăra rezultate și de fapt de a cumpăra aproape orice putere. Bogăția este cea mai convertibilă formă a puterii.

Acțiunea Statului se realizează prin birocrație pentru a-i obliga pe oameni să facă sau să nu facă anumite lucruri.

Depinde până la urmă de forța fizică dar de obicei se sprijină pe legitimitate.

Ideile, ca de exemplu dorința de libertate sau de egalitate în drepturi pot fi catalizatori puternici și surse de putere.

Normele sociale sunt regulile considerate acceptabile de către cetățeni. Deși nu sunt centralizate și formale acestea pot exercita presiune politică foarte mare.
Masele mari de oameni atunci când sunt extrem de vocale pot deveni surse de putere deoarece exprimă un interes colectiv foarte intens. Numărul mare de oameni reprezintă legitimitate de aceea pot contesta pretențiile de legitimitate ale autorităților.

Acum să înțelegem PÂRGHIILE:

Instituțiile sunt modele de comportament colectiv similar. De exemplu instituția căsătoriei este o astfel de pârghie prin care se exercită puterea. Altă instituție este segregarea pe orice criteriu sau monarhia constituțională, jocul de fotbal sau metodele științifice. Toate acestea au reguli, ritualuri și locuri cu care toți participanții sunt de acord și le susțin.

Organizațiile sunt de fapt unitățile operative prin care instituțiile operează. Pot avea statut legal precum corporațiile dar în acelați timp pot fi neoficiale precum mișcările sociale sau insurecțiile.

Rețelele sunt platforme pentru organizare, comunicare și creare de putere. Rețelele online astăzi sau fluturașii tipăriți de acum 250 de ani, ambele crează același tip de rețea. Deasemenea, o anume identitate împărtășită de mai mulți oameni crează rețele precum genul, pătura socială sau chiar colegii de an sau clasă. În esență, AFINITATEA unora cu alții poate transmite putere la fel ca tehnologia.

Legile sunt acele seturi de pedepse și recompense care formează acțiunile publice. Acestea pot fi scrise sau nescrise.

Propaganda este o pârghie prin care se exercită puterea prin crearea de valori culturale și politice comune.
Aplicarea acestui principiu fundamental în politică dă naștere blocajelor constituționale și juridice în general, atunci când, de exemplu, încălcarea flagrantă a unor legi rămâne nepedepsită.

În ultimul capitol al Îndreptarului vom vedea cum putem să aplicăm cunoștințele teoretice despre putere în lupta noastră civică.

Deși în principiu legea naște obligații, în realitate deținătorul puterii poate să nu respecte legea iar prin exercitarea puterii se poate situa mai presus de lege fără ca acest abuz să poată fi împiedicat sau pedepsit. **De fiecare dată când prevederile unei legi sunt ignorate fără consecințe avem de-a face cu exercitarea unei voințe și a unei puteri potrivnice statului de drept.**

De aceea, pentru a putea lupta eficient împotriva abuzurilor și a deturnării instituțiilor statului de drept,

trebuie să ținem mine că cea mai mare capcană neuro-lingvistică este confuzia între ”puterile” statului (legislativă, executivă și judecătorească) și puterea de a pune în aplicare un plan anume.

Iată mai jos regulile necesare pentru înțelegerea realității politice:

- Puterea legislativă (în România se numește Parlament) poate **propune** proiecte de lege dar asta nu înseamnă că acestea vor deveni vreodată legi și mai mult decât atât, chiar promulgată, existența unei legi nu garantează aplicarea acesteia.
- Puterea executivă (Guvernul României) poate implementa sau poate propune legi pe care Parlamentul să le discute. Existența acestui mandat de a pune în aplicare legi nu înseamnă că Guvernul va avea și voința dar și puterea de a realiza acest lucru.
- Puterea judecătorească poate da decizii care creează obligații legale însă nu poate garanta că aceste obligații vor fi puse în practică.

Deci, pentru a pune în practică ceva, orice, trebuie **VOINȚĂ dar și PUTEREA** de a îndeplini planul dorit.

De îndată ce înțelegem acest secret putem pătrunde în mecanismul exercitării puterii. Următoarea definiție trebuie considerată ca fiind cheia de boltă a tuturor celor care se implică în lupta pentru renașterea neamului românesc:

Nici legile și nici organizarea statală nu pot aduce prosperitate și dezvoltare ci numai dragostea de neam și curățenia sufletească a celor care dețin VOINȚA și PUTEREA de a pune în aplicare legile.

Din această definiție rezultă cât de important este să aducem la cârma statului oameni aleși cu grijă, români cu iubire de neam în suflet și cu dorința de a-și ajuta semenii. Dacă cei care ne conduc **nu vor și nu pot** să le pună în aplicare, putem avea cele mai bune legi din lume și cea mai eficientă organizare statală, pană la urmă foloasele muncii și creativității noastre vor ajunge la străini. Doar votul dat de, și pentru neamul românesc va pune ordine în țară.

Forma de organizare statală este conceptul care exprimă felul în care se organizează și în care se exercită puterea în stat. Indiferent dacă este vorba de stat unitar sau federal, forma de guvernământ poate fi monarhie sau republică iar statul poate fi guvernat democratic, autoritar sau autocratic.

Analiștii politici și comentatorii vieții publice se întrec în a compara diferitele forme de guvernământ cu intenția de a decide care este cea mai potrivită dintre ele. Realitatea istorică dovedește însă că fiecare formă de guvernământ are deopotrivă părți pozitive dar și părți negative și de cele mai multe ori circumstanțele geopolitice și economice dictează care formă de guvernământ este mai bună la un moment dat.

Din analiza istorică se desprinde însă o altă concluzie mult mai utilă în ceea ce privește calitatea vieții popoarelor. Trecutul demonstrează fără echivoc faptul

că dezvoltarea și nivelul vieții populației au depins mai mult de calitatea conducătorilor și mai puțin de forma de guvernământ a vremii.

Popoarele lumii au avut parte de regi luminați și iubitori de neam dar și de monarhi blestemați, trădători sau incapabili care au distrus țara. În același registru, au existat președinți patrioți și iubiți de popor dar și trădători, vânduți străinătății care au ticăloșit neamul care i-a votat. Oricare a fost forma aleasă sau impusă de vremuri, poporul a trăit bine și sub regi buni dar și sub președinți buni. În aceeași măsură, poporul a suferit și sub regi răi dar și sub președinți răi. Iată cum, măsura valorii unei puteri este dată de bunăstarea materială și morală a popoarelor și nu de pârghiile prin care se exercită puterea.

În România forma de guvernământ este Republica semi prezidențială, președintele fiind ales de popor și împărțind puterea executivă cu primul ministru care este șeful guvernului.

Guvernarea democratică din țara noastră presupune existența a trei puteri separate care se controlează reciproc pentru a împiedica abuzuri de putere. În teorie cel puțin, separarea puterilor legislativă (parlament), executivă (guvern) și judecătorească reprezintă garanția existenței statului de drept în care drepturile cetățenilor sunt apărate iar abuzurile sunt ținute sub control.

În practică însă, lipsa de patriotism a partidelor politice dictează măsura în care această separare este cu adevărat funcțională. Datorită pierderii respectului

pentru onoare și pentru datorie s-a ajuns ca înalți magistrați să fie numiți pe criterii de afinitate politică iar guvernul să fie controlat din umbră de puteri ostile neamului românesc, interesate în controlul resurselor noastre.

Deasemenea, puterea legislativă, aleasă de către cetățenii țării în mod direct, este și ea controlată din umbră și obligată să voteze legi potrivnice intereselor neamului românesc. Astfel se poate explica de ce România a pierdut controlul celor mai importante resurse naturale în ultimii 29 de ani.

Datorită situației grave în care se află țara în prezent, s-a putut constata că, la nivel practic, Constituția și legile țării nu oferă protecția necesară împotriva abuzurilor la nivel înalt. Aceasta înseamnă că respectarea legii a devenit opțională iar cei care stăpânesc puterea ignoră deciziile legale fără a suferi vreo consecință.

Teoretic, toți acceptăm că în materie de supremație a legii Constituția este legea supremă în stat, oferindu-ne protecție și siguranță. **În practică însă realitatea a demonstrat că democrația funcționează doar în cazul în care puterea este exercitată cu bună credință.** De îndată ce mecanismele democratice (elaborarea legilor, promulgarea și implementarea lor) sunt deturnate și controlate împotriva intereselor poporului român, Constituția devine doar un set de definiții lipsite de forță, fără claritate și care pot fi interpretate în funcție de interesele celor care dețin puterea. În felul acesta, partidele aflate la putere decid dacă vor pedepsi încălcarea Constituției în funcție de interesele de moment, ignorând complet faptul că, prin

vot, poporul a dat mandat de autoritate **doar cu respectarea legilor în vigoare.**

Cu alte cuvinte, de exemplu, dacă Președintele refuză să respecte Constituția sau deciziile Curții Constituționale, acesta ar trebui suspendat imediat. În realitate, decizia partidelor aflate la putere este influențată de interese electorale, în disprețul total al legii și al celor care le-au dat votul tocmai pentru respectarea Constituției.

Această stare de fapt demonstrează că noi, proprietarii acestui tărâm binecuvântat, trebuie să ne luăm soarta în mâini și să revizuim legea fundamentală, să introducem prevederi noi prin care să ne protejăm neamul împotriva trădării atunci când aceasta pătrunde la cel mai înalt nivel în stat, în Parlament, în Guvern și la Președinție.

Cu toate acestea, trebuie să fim conștienți deasemenea că, oricât de mult am îmbunătăți legea fundamentală, până la urmă tot dragostea de țară și curățenia sufletească ale celor aleși în funcții de conducere vor decide dacă legile sunt respectate sau nu. Nu uitați că judecătorii Curții Constitutionale sunt numiți pe criterii politice de puternicii zilei deci deciziile lor sunt de cele mai multe ori viciate de interesele politice.

În mod practic, atitudinea civică trebuie să ne conducă spre următoarele acțiuni concrete:

- Să cunoaștem cu toții Constituția țării precum și consecințele nerespectării prevederilor sale,

- Să identificăm prevederile vagi care nu specifică nici o consecință în cazul nerespectării legii fundamentale,
- Să militām pentru modificarea legilor în așa fel încât să includă prevederi clare pentru cazurile de nerespectare a Constituției țării,
- Să ținem legătura directă cu parlamentarii aleși de noi în așa fel încât aceștia să afle în timp real consecințele deciziilor lor.
- Să ne luptăm pentru a beneficia cu adevărat de drepturile prevăzute în Constituție, printre ele fiind și dreptul la informare, dreptul la un nivel de trai decent și dreptul la un mediu înconjurător sănătos.
- Să nu uităm niciodată că **omul sfințește locul.** Să învățăm să ne alegem conducători cu dragoste pentru neamul romanesc și curați la suflet, altfel totul rămâne o teorie goală de conținut, așa cum a fost ea explicată de celebrul om politic și critic literar Titu Maiorescu în lucrarea sa ”Teoria formelor fără fond”.

8. LEGILE.
LUNGUL DRUM DE LA PROGRAMUL POLITIC LA REALITATE

”Legile sunt ca pânza de păianjen prin care trec muștele mari și în care sunt prinse doar cele mici”

Honoré de Balzac

Cu toții știm că societatea democratică este definită prin domnia legii. Legea este cărămida ce stă la baza ordinii de drept și pentru acest fapt punerea în practică a tuturor promisiunilor electorale se poate face numai prin elaborarea sau prin modificarea legilor în parlamentul țării.

Conform celor discutate deja, formațiunea politică majoritară trebuie să aibă VOINȚA dar și PUTEREA să aducă un proiect de lege în faza finală de după promulgarea sa. Fără aceste două elemente esențiale orice promisiune va rămâne la stadiul de promisiune pe termen nedefinit.

Fără această înțelegere a faptului că **voința și puterea sunt ambele determinante în procesul de legiferare**, nu putem spera să ne alegem reprezentanți care să aibă abilitatea de a trece cu succes o idee din programul de guvernare prin ”infernul” luptei parlamentare.

Datorită importanței legilor, procesul de legiferare este foarte complex și implică mulți participanți. De cele mai multe ori varianta finală a unei legi este mult diferită de cea în care s-a introdus proiectul de lege inițial. COMPROMISUL este cheia folosită în negocierile purtate de către părțile interesate în respectiva lege.

Înainte de a lămuri care trebuie să fie așteptările noastre în ceea ce privește pe aleși, iată mai jos ce trebuie să știm despre legi precum și despre părțile interesate în acestea:

- **Legea își începe parcursul ca și propunere legislativă**
  Cine poate iniția o propunere legislativă?
  Cetățenii români, parlamentarii aleși, guvernul sau președintele țării. În mod evident, există reguli și limitări în ceea ce privește tipul de legi care pot fi propuse de fiecare categorie în parte.

- **Proiectul de lege este discutat în comisii de specialitate din Parlament.**
  Aici au loc negocieri generate de grupurile de presiune ale părților interesate în efectul financiar și social al respectivei propuneri legislative. Tot acum se depun amendamente la articolele prevăzute în proiect. În funcție de VOINȚA și PUTEREA politică, durata acestei etape poate varia de la câteva zile la ani întregi.

- **Proiectul de lege este dezbătut și votat în ședințe plenare ale parlamentului**

Există trei tipuri de legi, constituționale, organice și ordinare. Legile constituționale se referă la modificarea Constituției țării, cele organice se referă la domenii de interes major iar cele ordinare reglementează domenii sociale de interes redus. Legile constituționale și cele organice se adoptă cu majoritatea membrilor camerelor parlamentului pe când legile ordinare se adoptă doar cu majoritatea votului membrilor prezenți în sală la momentul votării. Un tip aparte de lege este Ordonanța de Urgență care poate fi trecută prin parlament într-un timp mult mai scurt, de regulă maxim 30 de zile.

- **După votare legea este trimisă președintelui țării spre promulgare**
  Acesta poate promulga legea, o poate întoarce în parlament pentru revizuire sau o poate trimite la Curtea Constituțională pentru verificarea constituționalității sale. Fiecare etapă are o durată bine stabilită.

- **Intrarea în vigoare a legii**
  Dacă președintele țării promulgă legea, aceasta trebuie publicată în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la trei zile de la data publicării sau la data prevăzută în lege.

- **Publicarea normelor metodologice pentru aplicarea noii legi**
  Puțini oameni iau în calcul faptul că noile legi au nevoie de un îndrumar practic pentru cei care vor

avea nevoie de prevederile noii legi. În lipsa acestuia, aproape întotdeauna, noua lege nu poate fi aplicată. Deci, chiar dacă o lege este în vigoare, lipsa voinței și a puterii de a o pune în aplicare poate în mod deliberat întârzia pregătirea și publicarea normelor de aplicare.

Acest proces, deja extrem de complex, este influențat de următoarele forțe social-economice:

- Oamenii politici ai tuturor formațiunilor reprezentate în parlamentul țării,
- Membrii guvernului,
- Președintele țării,
- Grupurile locale de afaceri afectate de prevederile proiectului de lege,
- Grupurile internaționale de afaceri direct interesate de noua lege,
- Guvernele altor țări, la presiunea grupurilor de ”lobby” ale companiilor străine cu interese financiare la noi în țară,
- Mass-media locală și internațională prin articole și comentarii finanțate de părțile interesate.

Este demn de observat că deși populația în general este afectată în mai mare sau mai mică măsură de TOATE legile, aceasta are cea mai mică putere de influență directă asupra parcursului unei legi. Cu excepția manifestărilor publice și a interpelărilor directe la cabinetele parlamentarilor aleși, noi nu avem PUTEREA de a influența deciziile legate de noile legi. Din acest motiv este și mai important să alegem oameni cu

dragoste pentru neamul românesc, oameni potriviți la locul potrivit atunci când vine vremea să votăm.

În lumina celor de mai sus trebuie să ne amintim permanent că **este un drum extrem de lung și anevoios de la promisiuni până la punerea lor în practică**. Acest aspect este normal având în vedere că fiecare lege atinge într-un fel sau altul interesele a mii, zeci de mii sau chiar milioane de oameni, fiecare cu interese divergente.

În practică, trebuie să devenim conștienți că:

- Un proiect de lege poate zace într-un sertar în parlament ani de zile fără să fie luat în seamă. Astfel, politicienii susțin că și-au ținut promisiunea de a introduce un proiect de lege în discuție, știind însă foarte bine mecanismele parlamentare prin care pot bloca la nesfârșit orice proiect de lege.
- Litera și spiritul unui proiect de lege pot fi denaturate complet în timpul dezbaterilor din comisiile parlamentare, astfel că noua lege nu seamănă deloc cu promisiunile.
- Votul pe lege poate fi manipulat prin negocieri murdare între forțele politice și grupurile de presiune din țară și din exterior.
- Președintele țării poate întârzia sau sabota noua lege prin retrimiterea sa în parlament sau la Curtea Constituțională.
- Chiar și dacă legea este publicată în Monitorul Oficial, lipsa normelor metodologice poate face imposibilă aplicarea acesteia.

- Ca un corolar al acestui ”infern” legislativ, dacă prin minune legea devine aplicabilă, tot noi, oamenii, o punem în aplicare deci se aplică din nou principiul voinței și a puterii de a o aplica cinstit și în folosul comunității.

Când mergem la vot pentru neamul românesc, trebuie să ținem minte cât de dificil este procesul legislativ, cât de multe forțe potrivnice se înfruntă și mai ales trebuie să învățăm să identificăm cine deține cu adevărat voința dar și puterea de a traduce în fapte o promisiune electorală.

9. ALEGERILE LIBERE. VOTUL, ESENȚA PUTERII POPULARE

”Important este ca eu să număr voturile și nu cum votează poporul”

Napoleon Bonaparte

Dincolo de sarcasmul spuselor celebrului corsican ajuns Împărat al Franței (și folosite de mulți alți oameni politici), în țara noastră puterea este obținută în mod democratic, prin vot popular. Cu alte cuvinte, poporul decide la urne pe cine trimite în Parlamentul României pentru a elabora legi în numele său. La rândul lor, aleșii formează Guvernul țării care implementează legile elaborate de parlament iar Președintele țării împreună cu aleșii poporului numesc reprezentanții de vârf ai puterii judecătorești, cea care împarte dreptatea în țară.

Singurul moment în care noi românii ne putem decide soarta, este la VOT. Din acest motiv votul este de departe cel mai puternic instrument democratic aflat la îndemâna noastră.

Mandatul oferit aleșilor îi împuternicește pe aceștia să ia decizii în numele nostru, al tuturor, fără ca noi să mai fim întrebați dacă suntem de acord sau nu la fiecare lege votată în Parlament.

Exercitarea puterii, care are ca rezultat viitorul nostru și al copiilor noștri, se bazează în întregime pe autoritatea

pe care o acordăm aleșilor noștri de a ne reprezenta la nivel decizional și de a conduce destinele țării în numele nostru al tuturor.

De aceea suntem datori cu toții să cunoaștem cum se organizează și cum se desfășoară procesul electoral și, deasemenea, care sunt metodele prin care rezultatul votului nostru poate fi falsificat și folosit împotriva noastră.

În România, votul popular dă mandate reprezentative președintelui țării și parlamentului (Senatul și Camera Deputaților). Președintele țării este ales o dată la cinci ani pentru maxim două mandate iar mandatul pentru parlament are o durată de patru ani.

Deși la prima vedere se poate crede că președintele țării are doar atribuții de reprezentare și de politică externă, în realitate rolul acestuia presupune aprobarea legilor votate de parlament precum și numirea unor înalți funcționari în posturi cheie în aparatul de stat. Mulțumită acestor puteri, președintele poate bloca activitatea guvernului prin retrimiterea legilor la parlament sau la Curtea Constituțională și prin refuzul de a numi candidații propuși de către Guvern.

Cunoașterea numărului total de cetățeni cu drept de vot la nivel național este esențială. Acest număr are o importanță covârșitoare pentru stabilirea unui rezultat corect. Teoretic, înainte de fiecare campanie electorală ar trebui efectuat un recensământ al populației pentru a stabili cât mai precis care este baza de calcul în funcție de care se decid aleșii neamului. În felul acesta ne-am putem asigura că absenteismul nu va fi folosit pentru a

adăuga voturi fictive în urne. Din păcate, recensămintele au loc la intervale mult mai mari, de regulă 10-15 ani, cu alte cuvinte, procentele raportate la alegeri sunt de cele mai multe ori nereale. Acest aspect este cu atât mai surprinzător cu cât ni se spune mereu că fiecare vot contează. De fapt, migrația și sporul pozitiv sau negativ al populației afectează grav acuratețea rezultatelor votului popular. Mai mult decât atât, prin neglijarea schimbărilor demografice există posibilitatea ca o minoritate sa devină mult mai semnificativă numeric fără ca majoritatea să ia în calcul acest element.

În conformitate cu legea electorală, pentru a intra în parlament, formațiunile politice trebuie să primească minim 5% din numărul de voturi valabil exprimate. Atenție, nu este vorba de numărul total de cetățeni cu drept de vot ci doar de cei care se prezintă la urne în ziua votului. Această prevedere face ca absenteismul electoral să producă situații paradoxale în care o minoritate să decidă soarta majorității.

Astfel, dacă de exemplu doar 50% din alegătorii cu drept de vot se prezintă la urne, iar dacă un partid câștigă alegerile cu 60% din acele voturi, în realitate, doar 30% din totalul cetățenilor cu drept de vot au ales să dea puterea legislativă acelei formațiuni politice. Cu alte cuvinte, țara va fi condusă pe baza mandatului dat de doar 30% din cetățenii cu drept de vot.

Acest calcul electoral conduce la concluzia următoare:

”Absenteismul conduce la un număr redus de voturi, dând astfel ocazia unei minorități politice să ajungă la conducerea țării și să decidă soarta noastră, a

tuturor".

Dacă acceptăm că puterea poporului (democrația) se exercită prin vot, atunci este esențial să participăm la alegeri în număr cât mai mare. În acest fel, rezultatul votului, oricare ar fi acesta, va fi reprezentativ iar numărul celor împuterniciți de noi ar fi mult mai aproape de realitate.

Așa cum spune și motto-ul acestui capitol, importanța uriașă a votului face ca forțe oculte să încerce să controleze și să falsifice rezultatul scrutinului electoral.

Iată mai jos câteva procedee folosite pentru fraudarea alegerilor:

- **Raportarea la un număr total fals de cetățeni cu drept de vot**
  În felul acesta numărul mai mare de votanți poate fi folosit pentru adăugarea de voturi virtuale în favoarea unei formațiuni politice.

- **Votul pe liste suplimentare în cazul cetățenilor care nu se află în localitatea de reședință în ziua votului**
  Un votant poate vota la mai multe secții de votare in aceeași zi.

- **Aplicarea mai multor ștampile pe un buletin de vot deja ștampilat corect, atunci când se numără voturile.**

În felul acesta buletinele având mai mult de o ștampila sunt anulate, furând un vot valabil exprimat

- **Ștampilarea buletinelor de vot rămase necompletate după închiderea urnelor.**
  În felul acesta buletinele de rezervă devin voturi valabile și pot fi atribuite votanților fantomă.

- **Voturile electronice și cele prin corespondență sunt falsificate cu ajutorul unor algoritmi computerizați**.
  Numărul voturilor virtuale nu poate fi controlat iar rutine ascunse în programele de calculator pot manipula cifrele primite fără ca această fraudă să poată fi controlată.

- **Încetinirea procesului de votare în secțiile în care se cunoaște orientarea politică majoritară a cetățenilor cu drept de vot.**
  Astfel se reduce numărul celor care pot vota pentru un anumit candidat sau partid.

- **Centralizarea rezultatelor se face prin intermediul unui algoritm computerizat care poate modifica cifrele comunicate din teritoriu.**
  Totalurile raportate sunt modificate conform unor reguli care favorizează o anumită formațiune politică. Accesul la programul de calculator folosit este protejat pentru a nu se putea descoperi frauda.

Toți cei care vom vota cu dragoste pentru neamul romanesc trebuie să cunoaștem ce masuri putem lua pentru contracararea fraudei electorale:

- Observatorii și membrii secțiilor de votare trebuie să cunoască în detaliu legea electorală precum și drepturile și îndatoririle membrilor secțiilor de votare.
- Copiile listelor suplimentare trebuie centralizate la nivel național și comparate cu cele oficiale pentru a identifica numele care se repetă, adică cei care au votat de mai multe ori.
- La închiderea urnelor, buletinele necompletate trebuie sigilate și separate de cele conținând voturi valabil exprimate.
- Membrii secțiilor de votare trebuie percheziționați pentru a ne asigura că nu au asupra lor buletine false și stampile cu care să ștampileze mai multe buletine de vot.
- Fiecare buletin de vot trebuie confirmat vizual și contabilizat.
- Supravegherea votului la secțiile de votare din străinătate trebuie să fie supus acelorași rigori. Datorită numărului semnificativ de votanți aflați în alte țări, raportarea votului se face electronic deci posibilitatea de fraudă creste exponențial.
- Totalurile trebuie raportate și centralizarea la nivel național trebuie să corespundă cu cifrele raportate de către Autoritatea Electorală Permanentă.
- Grupuri de discuții și de presiune pentru introducerea obligativității unui recensământ

înainte de fiecare rundă de alegeri generale. Dacă fiecare vot contează, atunci acuratețea totalului de cetățeni cu drept de vot este esențială. Costurile ocazionate de recensământ sunt neglijabile în comparație cu pierderile datorate fraudei și inexactității electorale.

10. RENAȘTEREA NAȚIONALISMULUI ROMÂNESC ÎN EVUL GLOBALIZĂRII

”Vom fi ce-am fost și mai mult decât atâta”

Petru Rareș

Noi românii am ajuns sa fim în minoritate la noi acasă. Cum s-a ajuns aici? Ce este de făcut?

România zilelor noastre face parte dintr-o lume aflată în plin proces de impunere a unei noi ordini mondiale. Marile imperii apun iar din rămășitele lor se hrănesc noii veniți la masa puternicilor zilei. În mijlocul acestui colosal vârtej istoric și-au făcut cuib organizațiile globalist progresiste neomarxiste care pun la bătaie resurse financiare și umane uriașe pentru distrugerea naționalismului, a credinței și a tradițiilor popoarelor vechi.

Teritoriile românești sunt ținta colonizării străine încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, instituțiile Statului au ieșit de sub controlul patrioților români iar acum asistăm la finalizarea planului de izgonire a noastră de pe teritoriul locuit de moșii și strămoșii noștri de multe mii de ani. Cei care nu emigrează muncesc la stăpâni străini, capitalul românesc este

distrus sistematic iar apartenența la structurile euro-atlantice ne uzurpă suveranitatea.

La noi în țară, Directorul Institutului Cultural Român scrie, citez: ”radiografia plaiului mioritic este ca a fecalei: o umbră fără schelet, o inimă ca un cur, fără șira spinării”. Tot el adaugă: ”Eminescu este cadavrul nostru din debara, de care trebuie să ne debarasăm dacă vrem să facem parte din Uniunea Europeana”.

Românii pleacă în bejenie și muncesc în străinătate în timp ce teritoriul neamului românesc este repopulat în secret cu străini cărora li se acordă cetățenie română și toate drepturile noastre, fără ca aceștia să fi vărsat nici măcar o lacrimă pentru copiii lor căzuți în luptele pentru apărarea neamului românesc.

Resursele noastre naturale sunt vândute pe nimic la străini în baza legilor votate de parlamentari care trădează atât de flagrant încât este imposibil de crezut că sunt iubitori de neam românesc.

Tragedia neamului nostru constă în faptul că întreaga clasă politică este compromisă datorită atacurilor, a colonizării și a trădărilor din ultimii 160 de ani, deci nu există în prezent nici o formațiune naționalistă care să aibă voința și puterea de a se opune atacului criminal la care este supusă țara noastră. Toți cei care s-au perindat la putere au gustat din avantajele vinovate ale trădării de neam și s-au îmbogățit în detrimentul nostru al tuturor.

De aceea, alternanța la guvernare nu face altceva decât să schimbe un stăpân străin cu altul, fiecare nou ciclu

electoral adâncind și desăvârșind tragedia care a cuprins pe români.

Toate cele trei puteri ale statului, legislativă, executivă și judecătorească, sunt controlate de forțe potrivnice intereselor românești iar bogățiile noastre naturale sunt sistematic înstrăinate chiar cu acordul nostru, prin VOTUL pe care l-am acordat, pe rând, fiecărei formațiuni politice.

Noi urmașii lui Dromihete, Burebista și Decebal, ai titanilor de la nordul Dunării de Jos considerați părinții omenirii, am ajuns să mergem cu căciula în mână la străini în speranța că vom fi mângâiați pe cap și că vom primi de pomană o mână de mâncare.

Noi românii avem resurse naționale uriașe, o linie de sânge nemuritoare, suntem creativi, primitori, generoși, înțelegători și pașnici dar am uitat să mușcăm din dușman, am uitat să ne scriem legile cu sângele celor care ne vor pieirea, am uitat să alungăm cu pietre din cetate tagma jefuitorilor care ne împilează fără rușine sau milă de secole întregi.

Ținutul nostru, creștinat de Sfântul Apostol Andrei, este astăzi lipsit de credință, întinat și prostituat de venetici după bunul lor plac, cu o frenezie ce se hrănește din ignoranța și din lipsa noastră de interes. Nu mai credem în pronia divină, nu mai auzim chemarea străbunilor iar sângele din brazda străbună a încetat să ne mai cânte eroicele fapte ale înaintașilor noștri.

În ciuda tuturor acestor blesteme, încercări și trădări, nu am fi fost încă aici, în grădina Maicii Domnului, dacă nu

am fi dăinuit ca focul sub cenușă, dacă prin vine nu ne-ar fi curs sânge de ziditori de civilizații nemuritoare.

La fiecare răscruce a neamului nostru românesc găsim o legendă străbună, lupul dacic își strigă necontenit chemarea de milenii, sfârșitul fiecărui ev negru ne găsește tot aici, iarna neamului este urmată mereu de o primăvară în care înflorim și în care dăm iarăși speranță civilizației umane.

Cu toate acestea, noi românii am ajuns să fim MINORITARI la noi acasă, și dacă vrem să renaștem trebuie să învățăm să gândim ca o minoritate.

Cum am ajuns aici?

În ultimii 160 de ani dușmanii neamului românesc ne-au atras într-un joc în care regulile au fost făcute de ei și noi nici nu ne-am dat seama de atacul lor decât foarte târziu. Dincolo de slăbiciunile omenești, teama și lăcomia, mai presus de orice s-a aflat, și continuă să se afle, **LIPSA EDUCAȚIEI** maselor populare.

În general, poporul nu înțelege mecanismele puterii, nu se poate proteja împotriva manipulării și nu-și cunoaște drepturile. Cei ce ne atacă și ne colonizează forțat de 160 de ani sunt experți în manipulare, cunosc mecanismele puterii și au o formidabilă unitate de acțiune. Singura noastră șansă de supraviețuire este EDUCAȚIA, să devenim mai buni ca ei în domeniile în care ne-au furat, batjocorit și umilit.

Datorită situației disperate în care ne aflăm la ora actuală, pe lângă această educație, trebuie să ne

schimbăm complet strategia de luptă și să gândim ca o comunitate MINORITARĂ.

Ne-am amăgit prea mult cu sentimentul că suntem majoritari pe acest teritoriu binecuvântat și iată, alte neamuri mai abile decât noi aproape au reușit să ne elimine de pe scena istoriei.

De îndată ce acceptăm că suntem minoritari, devine obligatoriu să ne dezvoltăm mecanisme de supraviețuire iar acestea sunt în mod necesar legate de manipulare, obținere a puterii în mod discret, o înaltă conștiință de grup și o luptă împinsă până la sacrificiu pentru cauza neamului.

Ce este de făcut?

Renașterea unui neam este un proces de durată, eminamente spiritual și care necesită existența celor trei elemente fundamentale discutate în detaliu în acest Îndreptar, iubirea de neam, curățenia sufletească și educația.

În absența acestui fundament orice teorie economico-socială este incapabilă să reașeze românismul în matca sa milenară. Geme țara de experți în tot și-n toate, minți luminate care au fost educate peste hotare și îndoctrinate cu te miri ce idei la modă. Acești lideri de opinie au impus apoi neamului românesc prin forța tăvălugului propagandistic o sumedenie de direcții profund nocive pentru populație.

Nimic nu merge pentru români în țara noastră plină de experți pentru că fundamentul este antiromânesc. În schimb le merge din plin străinilor iar asta este spoiala

de progres care-i orbește pe oameni. Dacă apar supermarket-uri uriașe, firme multinaționale și toate tehnologiile moderne asta nu înseamnă că românii sunt proprietarii acestora.

România este în mod sistematic depopulată de elementul românesc, i se distruge capitalul autohton și i se fură resursele naturale. Aceasta face aproape imposibilă orice luptă pentru supraviețuire ca neam în aceste hotare. În prezent în toate domeniile de activitate din România primele zece cele mai mari firme au capital străin. În domeniile auto, comerț, energie, industrie grea, industrie alimentară, telecomunicații și IT și bănci controlul capitalului este în mâna străinilor.

De aceea, orice plan de redresare economico-socială este o iluzie pentru că artizanii acestora sunt antiromâni. **Avem nevoie de renaștere spirituală înainte de orice.** Experții antiromâni pot pune pe hârtie planuri frumoase însă nici unul dintre acestea nu va ajuta cauza românismului, dimpotrivă, ne va apropia pas cu pas de momentul dispariției noastre așa cum au dispărut civilizații extraordinare de-a lungul istoriei umanității.

În absența iubirii de neam și a curățeniei sufletești educația ”experților” este doar o armă îndreptată împotriva neamului românesc. Nu admirați doar prezentarea și vocabularul acestor specialiști ci cercetați cu luare aminte dacă există iubire de neam românesc și curățenie sufletească. Doar existența celor trei elemente luate împreună poate aduce prosperitate neamului nostru.

Dincolo de teorie însă este nevoie de elemente practice care să conducă la reactivarea unei mișcări naționaliste cu șanse reale de reușită. Simplul îndemn la unitate nu poate da roade înainte ca activiștii naționaliști să înțeleagă și să accepte următoarele realități:

- Conștientizarea faptului că actuala clasă politică nu are interesul să fie de partea neamului românesc.
- Acceptarea stării prezente de fapt, aceea că puterile Statului sunt sub controlul clasei politice deci elaborarea de legi (Parlamentul), punerea lor în aplicare (Justiția) și conducerea țării (Guvernul) sunt toate îndreptate împotriva poporului român.
- Acceptarea certitudinii unui proces electoral fraudat deoarece alegerile sunt organizate, controlate și raportate tocmai de către clasa politică trădătoare de neam.
- Certitudinea faptului că Serviciile Secrete ale Statului sunt controlate de clasa politică trădătoare. Acestea vor căuta să infiltreze și să compromită grupurile cu caracter naționalist curat românesc.
- Certitudinea că neamul românesc nu mai poate prelua controlul teritoriului său și nici al resurselor sale naturale cu ajutorul Justiției. Aceasta nu mai este demult în slujba poporului român.

- Convingerea că lupta pentru dăinuirea neamului se va da împotriva corporațiilor multinaționale și a puterilor străine care controlează clasa politică românească.

- Acceptarea faptului că puterile străine au îndoctrinat sute de mii de tineri români iar aceștia acționează în prezent ca o veritabilă armată de ocupație. Sunt prezenți în toate instituțiile Statului precum și în echipele de lucru din cadrul organismelor internaționale din care România face parte. Cei îndoctrinați în anii '90 au copii care le pășesc deja pe urme deci se pierde rapid elementul naționalist prezent la nivelul familiei.

- Acceptarea faptului că simbolurile românismului, limba, istoria și monumentele eroilor neamului sunt atacate, eliminate sistematic din viața publică și împinse în plan secundar. Toate acestea se petrec zi de zi și de zeci de ani sub protecția întregii clase politice.

Aceste realități conduc la o primă concluzie, aceea că **România nu mai aparține neamului românesc** iar cei care o controlează nu vor ceda acest control de bună voie prin procese democratice dacă nimeni nu verifică voturile.

A doua realitate fundamentală este aceea că o dată încheiat procesul de cucerire a resurselor materiale **dușmanul a pornit la distrugerea spirituală a neamului românesc**, a limbii, a istoriei și a rădăcinilor românești de pe acest teritoriu.

Abia după clarificarea și acceptarea acestor realități se poate pleca pe drumul renașterii neamului românesc. **Această renaștere trebuie să fie pur spirituală**, restul venind de la sine de îndată ce ne vom regăsi demnitatea, mândria și rădăcinile. Familia, școala și biserica vor renaște de la sine de îndată ce renaștem spiritual deoarece noii lideri vor clădi noua Românie cu cinste, cu credință și cu dragoste de neam.

Pașii renașterii spirituale

- Reeducarea pe coordonatele controlului emoțional și a cunoașterii naturii umane.
- Întoarcerea la valorile familiei tradiționale
- Renașterea cultului eroilor neamului precum și al studiului operelor marilor poeți și scriitori români
- Promovarea celor șase calități prețuite de mișcările naționaliste anterioare, **disciplina, vorba cu măsură, munca, educația, ajutorul dat celor în nevoie și onoarea personală.**
- Cultivarea **iubirii de neam** și a **curățeniei sufletești**
- Nucleele naționaliste trebuie să se înregistreze ca partide și organizații non guvernamentale iar membrii acestora să meargă împreună către cele trei obiective fundamentale, **monitorizarea alegerilor, impunerea propriilor lideri în Parlament, Guvern și Justiție și educarea populației.**

- Evitarea rețelelor sociale virtuale controlate de multinaționalele progresiste unde ideile naționale sunt sistematic eliminate, blocate și contestate. Promovarea ideilor naționaliste trebuie făcută **de la om la om** iar comunicarea dintre grupuri trebuie făcută pe rețele private controlate de naționaliști.

- Editare de cărți cu caracter național, dezbateri cu elevi și studenți pe teme naționale, repararea și întreținerea monumentelor și caselor memoriale care sunt astăzi în paragină, prezența publică pentru marcarea zilelor importante pentru neamul românesc, monitorizarea activităților antiromânești, înființarea de rețele comerciale cu capital exclusiv românesc, înființarea de organizații media pentru promovarea sentimentului naționalist, acțiuni de caritate sub steag naționalist, voluntariat naționalist pentru ajutorarea semenilor noștri aflați în necaz, promovarea artiștilor, poeților, scriitorilor și sportivilor naționaliști, organizarea de declarații de presă și distribuirea acestora în spațiul public

Școala trebuie reformată din temelii prin includerea pașilor de mai sus în programele de învățământ. Profesorii trebuie educați în spiritul românismului înainte să fie trimiși să ne educe copiii. Aceștia trebuie să le vorbească elevilor și studenților despre neamul românesc milenar, despre eroii noștri, despre respectul datorat lor și despre acțiuni concrete prin care aceste elemente pot fi păstrate în mintea și în inima fiecărui

român. Doar renașterea spirituală poate constitui izvorul schimbării profunde la nivel de neam pentru ca acest prim nucleu naționalist să poată dăinui. Acesta trebuie să fie primul deziderat și nu preluarea puterii politice sau militare.

Prioritatea noastră absolută este să ne salvăm de la dispariție ca și neam. Poate că întreg procesul va dura mai multe generații însă chiar și noi cei de azi ne vom putem bucura relativ curând de primii muguri naționaliști.

Implicarea civică pentru neam și țară

Peisajul politic românesc este populat de teoreticieni. Toată lumea își dă cu părerea despre tot și despre toate dar nimeni nu are exercițiul acțiunii. Vorba multă și rățoielile din spațiul public au luat locul vorbei cu măsură, al muncii, al disciplinei, al ajutorării celor în nevoie, al educației și al onoarei.

Prin implicare civică reală învățăm să luptăm concret pentru renașterea neamului românesc. Astfel putem să monitorizăm alegeri, să trimitem petiții, să ne organizăm pentru proteste, să punem presiune pe autorități, să prevenim abuzuri și să promovăm acțiuni civice menite să îndrepte răul care a cuprins toate domeniile vieții publice.

Schimbarea a fost mereu adusă de grupuri mici care au crescut prin organizare și pasiune. Asta învățăm să facem aici.

Lumea nu se schimbă cu vorbe ci cu fapte iar acest ghid arată pas cu pas care sunt metodele de acțiune civică necesare pentru a redeveni stăpâni la noi acasă.

Toate marile mișcări sociale din lume folosesc aceleași metode pe care le vom studia aici. Chiar și dușmanii neamului românesc folosesc multe dintre armele pe care le vom studia și noi iar necunoașterea lor ne face vulnerabili și ușor de dominat și manipulat.

CONCEPT FUNDAMENTAL

Activistul civic are nevoie de TREI repere pentru a se poziționa corect în raport cu orice acțiune civică, acestea fiind **cunoașterea de sine, cunoașterea adversarului,** și, pe baza celor două de mai sus, **strategia de luptă** civică. Prin cunoașterea de sine găsim motivația și metodele de luptă iar prin cunoașterea adversarului descoperim punctele tari și cele slabe unde putem lupta cu șanse de izbândă. De îndată ce cunoaștem ce putem noi și ce poate adversarul nostru putem stabili o strategie coerentă de luptă civică. Doar așa se poate lupta cu șanse de reușită atunci când adversarul ne este mult superior. Le vom discuta pe toate trei pe rând.

CUNOAȘTEREA DE SINE

CALITĂȚILE UMANE NECESARE

Înainte de orice priviți în interiorul vostru și căutați acolo următoarele calități umane cu care s-au construit civilizații:

- Disciplina
- Vorba cu măsură
- Munca cinstită
- Ajutorul dat celorlalți
- Educația
- Onoarea personală

Pornind de aici faceți un inventar al vieții voastre de până astăzi și decideți să plecați pe un drum jalonat de aceste șase borne morale absolute. Pe ele vă veți sprijini atunci când lupta voastră națională vă va aduce durere, teamă și deznădejde.

În lupta la care porniți fiți disciplinați, vorbiți puțin doar când aveți ceva de spus cu adevărat, munciți onest, întindeți o mână de ajutor altruist celor de lângă voi care sunt în nevoie, educați-vă fără încetare și apărați-vă onoarea personală cu orice preț.

De îndată ce clarificați structura morală pe care vă sprijiniți în lupta voastră, puteți aborda etapa a doua în care lămuriți motivele pentru care vreți să vă implicați civic și felul în care o veți face pentru a avea succes.

Pasul următor presupune identificarea valorilor morale pentru care sunteţi gata să ieșiţi din zona de comfort personal și să luptaţi în arena civică.

Iată o listă generală de valori din care să alegeţi pe cele pentru care veţi lupta:

Libertate, cinste, siguranţă personală, loialitate, bunătate, ordine, putere, tradiţie, respect, demnitate umană, protecţia naturii, schimbare.

De cele mai multe ori lupta se dă pentru valoarea morală aflată pe primul loc în listă urmând ca fiecare ”bătălie” civică să poarte amprenta valorii principale care ne preocupă în acel moment.

De îndată ce vă cunoașteși calităţile și valorile morale puteţi spune că v-aţi calibrat ”compasul” civic și puteţi să începeţi pregătirea pentru implicarea propriu-zisă in luptă.

Pentru regulile implicării civice vom folosi metoda predată la Universitatea Harvard din Statele Unite ale Americii de către Professor Danielle Allen.

ÎNTREBĂRILE PRINCIPALE

Absolut fiecare proiect personal de angajament civic se sprijină pe un set de 10 întrebări. Răspunsurile la aceste întrebări vă ajută să descoperiţi ce vreţi și ce puteţi face pentru a obţine ce vreţi. Le vom enumera și apoi le vom discuta pe fiecare în parte.

Atunci când simțiți un impuls de a vă implica în activități civice puneți-vă următoarele întrebări. Răspunsurile vă vor ajuta să decideți dacă vă implicați, cât de mult o faceți și ce doriți să obțineți.

1. De ce contează pentru mine această luptă?

2. Cât de mult sunt dispus să mă expun, să risc, să ies în spațiul public?

3. Cum pot explica și altora că ce fac îi privește și pe ei?

4. De unde trebuie să încep această implicare civică?

5. Cum să fac astfel încât să fie ușor și altora să mi se alăture?

6. Cum să obțin și să păstrez părțile bune ale înțelepciunii masei populare?

7. Cum să mă protejez de părțile negative ale masei populare?

8. Vreau doar să mi se audă vocea sau să devin factor de influență?

9. Cum transform simpla voce în factor de influență pentru schimbarea politică?

10. Cum găsesc aliați care să mă sprijine?

Hai să le luăm pe rând și să clarificăm rolul fiecărei întrebări.

1. De ce contează pentru mine această luptă?

Fiecare luptă pe care o dăm în viață este alimentată de o convingere, de o nevoie sau de o teamă. Fără acești ”combustibili” nu poate exista motivație pentru nimic pe lume. Pentru fiecare dintre noi totul se învârte în jurul pasiunilor noastre și al originii acestora. Gândiți-vă de ce sunteți atrași de lupta pentru neam, unde ați auzit sau văzut astfel de subiecte și mai ales în ce fel ați fost și sunteți afectați de situația prezentă a națiunii române. Mergeți la detaliu, căutați exemple concrete și imaginați-vă în postura de participant activ la lupta civică.

2. Cât de mult sunt dispus să mă expun, să risc, să ies în spațiul public?

Fiecare om trăiește sub imperiul riscurilor la care se expune de fiecare dată când iese din zona sa de comfort pentru a lupta. Cu toții avem mereu ceva de pierdut și cu cât avansăm în societate cu atât avem mai multe de pierdut. Unii dintre noi pot pierde familii, alții slujbe, sănătatea sau poate secretul vieții private. Înainte de a porni la drum întrebați-vă ce aveți de pierdut și cât puteți pierde ca preț al implicării civice.

3. Cum pot explica și altora că ce fac îi privește și pe ei?

Nimeni nu poate reuși de unul singur iar în cazul luptei pentru cauze civice acest adevăr este cu atât mai puternic. Gândiți-vă la motivele pentru care sunteți interesați să vă implicați și puneți aceste motive în câteva propoziții simple și ușor de explicat. Căutați

printre prieteni, cunoștințe și familie oameni cu care să discutați acest proiect și vedeți care dintre ei se identifică total sau parțial cu cauza voastră. Chiar și un singur om ce vi se alătură vă dublează puterea și de la o voce izolată dintr-o dată deveniți un om care influențează viața celor din jur.

4. De unde trebuie să încep această implicare civică?

Începutul este uneori dificil mai ales dacă suntem la începutul unui proiect de mare anvergură. Alăturați-vă unor grupuri de oameni care deja discută problema de interes, comunicați cu aceștia direct verbal sau de la distanță pe grupurile din spațiul public. Puteți organiza întâlniri, trimite mesaje sau promova propuneri personale prin care să vă faceți cunoscute opiniile și intențiile.

5. Cum să fac astfel încât să fie ușor și altora să mi se alăture?

Este esențial să realizați că orice interacțiune este de preferat lipsei totale de contact. Fiți disponibil pentru discuții, încurajați pe cei noi care vi se alătură să comenteze și să contribuie cu idei la proiectul din care vreți să faceți parte. Deasemenea, pregătiți fluturașe sau mesaje explicative prin care detaliați cauza pentru care luptați și motivele pentru care aceasta privește pe mulți alți cetățeni.

6. Cum să obțin și să păstrez părțile bune ale înțelepciunii masei populare?

În procesul implicării voastre civice mulți oameni vi se vor alătura, alții vă vor combate iar unii vor asista neutri la acest schimb de idei. Fiți realiști și acceptați că nu le știți pe toate. Căutați să învățați de la fiecare câte ceva pentru că există multă înțelepciune în vocea mulțimii.

7. Cum să mă protejez de părțile negative ale masei populare?

Informația obținută și contribuția mulțimii au un preț iar acesta este dezordinea și atacurile pentru destabilizarea grupului pe care-l creșteți. Veți fi anturat de camarazi dar și de adversari deghizați în susținători. Fiți pregătit de astfel de atacuri și influențe negative. Este important să știți cum să controlați fluxul de negativitate din aceste grupuri și cum să vă protejați online de aceste atacuri dacă este nevoie. Folosiți reguli interne, moderatori și chiar eliminați pe cei care vă sunt împotrivă doar de dragul de a vă submina eforturile fără a aduce critici constructive.

8. Vreau doar să mi se audă vocea sau să devin factor de influență?

O voce izolată poate trezi conștiințe și de aceea este deja o formă de implicare civică. De îndată ce vocea se face auzită într-un cerc mai larg se pune însă întrebarea dacă vreți să și influențați o schimbare reală la nivel social și politic. Hotărâți-vă dacă vreți să rămâneți doar o voce

izolată sau vreți să luptați până la capăt pentru a vă impune viziunea civică.

9. Cum transform simpla voce în factor de influență pentru schimbarea politică?

Procesul de trecere de la simpla voce la factorul de influență care produce schimbarea presupune contactul cu autoritățile prin petiții, proteste, întâlniri cu persoane oficiale și activarea de aliați din zona politică. Acestea pot fi contribuții online combinate cu organizarea de activități față în față cu grupuri reale de oameni. Simpla voce poate fi suficientă online și în fazele incipiente ale implicării civice însă cea mai eficientă formă de activism este cel real, prin întâlniri cu oameni în carne și oase.

10. Cum găsesc aliați care să mă sprijine?

Este foarte important să căutați aliați printre persoane cu acces la factori de decizie din instituții cu autoritate. Această abordare poate fi dificilă deoarece aceste persoane sunt de cele mai multe ori captive unor interese partizane însă există și unii oameni care pot ajuta indirect, neoficial sau contra unor înțelegeri avantajoase pentru ambele părți.

PUNEREA ÎN PRACTICĂ A CELOR STUDIATE MAI SUS

La finalul acestui proces veți fi în măsură să folosiți cele aflate pentru cristalizarea formulei de abordare a oricărui proiect de luptă civică.

Iată cum veți face asta:

A. Dezvoltarea identității de sine. Folosiți punctele 1, 2 și valorile personale.

B. Identificarea problemei împotriva căreia veți lupta. Folosiți punctele 3, 4, 5.

C. Studiul problemei și obținerea informațiilor necesare. Folosiți punctele 6, 7.

D. Care este nivelul de implicare, voce sau influență?. Folosiți punctele 8,9,10.

Petreceți ceva timp pe această pagină, faceți exercițiile de mai sus și construiți-vă astfel un profil personal al activistului care vreți să fiți. Pentru identificarea cauzei pentru care vreți să luptați puteți folosi orice problemă de interes public, de exemplu monitorizarea alegerilor locale, generale și prezidențiale pentru a reda românilor puterea electorală.

Odată completat acest prim modul de pregătire puteți continua cu cel de-al doilea referitor la cunoașterea adversarului. Vom vorbi acum din nou despre PUTERE, ce este, cum se exercită și în ce fel putem lupta împotriva deținătorilor ei chiar dacă suntem la început doar o mână de patrioți români.

LUPTA CIVICĂ

Ajunși aici cu pregătirea civică știm deja cine suntem și ce vrem și deasemenea cine este adversarul nostru și care sunt SURSELE și PÂRGHIILE puterii sale. Am discutat despre sursele și pârghiile puterii în capitolul 7 iar acum vom folosi aceste cunoștințe pentru a învăța cum să creăm putere, cum să înlocuim vechiul narativ cu unul nou și cum să controlăm puterea de îndată ce o obținem.

Pentru asta vom stabili care sunt caracteristicile fundamentale ale puterii și în ce fel le putem folosi în interesul luptei noastre.

Puterea are trei caracteristici principale:

- Este monopolizantă
- Se legitimează pe sine
- Este infinită

Hai să înțelegem aceste caracteristici pentru că acestea ne vor ajuta în lupta noastră.

Puterea este monopolizantă pentru că cei care o dețin tind să o concentreze și să se hrănească din propria putere. Cu cât au mai multă putere cu atât devin mai stăpâni pe resurse. Este un fel de joc în care câștigătorul ia tot.

Deținătorii puterii se legitimează pe sine pentru că inventează motive și explicații pentru a convinge pe ceilalți că dețin puterea în mod legitim și de aceea ceilalți trebuie să accepte controlul lor.

Puterea este infinită pentru că oricine, oriunde și oricând poate genera putere, poate porni o mișcare, o ideologie, o activitate care va genera putere indiferent de cantitatea de putere existentă la acel moment dat în altă parte.

Cunoscând aceste trei caracteristici autoritățile încearcă să convingă pe cei conduși de ei că puterea este doar monopolul lor, că ei o dețin în mod legitim și că în afara puterii lor nu mai poate fi generată altă putere.

În realitate însă oricine poate sparge monopolul deținut de autorități, oricine poate deține puterea în mod legitim și oricine poate genera putere oricând deoarece aceasta poate exista în cantități infinite.

Regulile luptei civice sunt următoarele:

1. Dacă autoritățile crează monopol atunci spargeți monopolul.

2. Dacă acestea inventează povești atunci schimbați narativul.

3. Dacă acestea pretind că puterea este finită atunci schimbați ecuația.

Iată cum se pot obține toate acestea:

1. Spargeți monopolul prin identificarea regulilor care sunt folosite pentru a crea monopolul și apoi propuneți altele noi conforme cu interesele voastre.

2. Schimbați narativul prin rescrierea contractului social și astfel anulând legitimitatea autorităților. Contractul social este înțelegerea dintre cetățeni și autorități prin care primii cedează anumite libertăți individuale în schimbul siguranței și al prosperității viitoare. Dacă autoritățile nu-și mai îndeplinesc rolul atunci contractul poate fi anulat astfel dispărând și legitimitatea autorităților și deci o parte a puterii lor. Odată cu schimbarea narativului alegeți-vă o bătălie cu putere de simbol și puterea ei va pulveriza povestea de până atunci a autorităților.

3. Demonstrați că puterea este infinită prin organizarea de evenimente care adună oamenii sub același steag astfel construind o nouă platformă de putere în afara celei controlate de autorități. Pe măsură ce crește numărul lor oamenii capătă curaj și se pot lansa demonstrații de forță civică prin care se neagă teoria falsă care pretinde că puterea este finită, limitată.

Pentru fiecare din cele trei reguli se pot folosi metode concrete de luptă:

Împotriva monopolului autorităților:

A. Schimbați mărimea ”arenei” de luptă în funcție de obiectul urmărit. ”Arena” este de fapt subiectul luptei civice și aveți puterea de a-i schimba dimensiunile oricând doriți. Măriți arena dacă doriți să includeți în discuții și alte persoane care se pot simți afectate de acea problemă. Micșorați arena de discuții dacă vă temeți că ați putea afecta interesele unor persoane care v-ar putea deveni inamici gratuit.

Deasemenea decideți dacă doriți confruntare în public sau în spatele ușilor închise prin negocieri. Puteți decide dacă în lupta civică vă plasați ca atacând din exteriorul sistemului sau din interiorul său. Mai puteți să decideți dacă lupta voastră urmărește schimbări totale sau doar cosmetice, de suprafață.

B. Rescrieți regulile falsificate de autorități. Pentru asta trebuie să cunoașteți foarte bine procedurile și regulile pe care le atacați. Astfel, trebuie să știți că există două metode de control și manipulare a deciziilor. Prima metodă constă în controlul a ceea ce se pune pe ordinea de zi pentru a fi discutat și a doua metodă constă în stabilirea de reguli prin care autoritățile primesc beneficii în mod automat fără efort.

Rescrieți prima metodă prin identificarea celor trei elemente esențiale ale controlului: cine decide, ce este supus discuțiilor și cum se iau deciziile. Dacă știți cine are puterea de decizie puteți găsi sprijin prin persoane apropiate centrului de decizie. Când se supune ceva discuțiilor există trei elemente de analiză: ce se propune, ce este eliminat din propunere și ce ideologie reiese din textul discuțiilor.

Toate trei conțin informații importante pentru voi și este esențial să le aflați cât mai în detaliu. În ce privește regulile ascunse prin care se automatizează beneficii trebuie să săpați adânc pentru a găsi toate nuanțele, toate detaliile unor hotărâri care dau acces autorităților la surse de putere în mod necontrolat. Este o muncă minuțioasă însă nu uitați că acolo se află cheia care deschide ușa vulnerabilităților neștiute.

C. Atacați planul autorităților prin care acestea mențin monopolul. Puteți face asta prin acte individuale de nesupunere, prin tergiversarea unor decizii, prin sabotaj direct sau indirect al unor activități oficiale sau printr-o pretinsă confuzie când este vorba despre executarea unor instrucțiuni. Acest punct arată mai mult ca o gherilă civică prin care evitați confruntarea directă și faceți tot ce puteți penru a crea probleme mici dar multe autorităților.

Împotriva poveștilor inventate pentru legitimitate:

A. Schimbați narativul prin propunerea unei alternative. Veniți cu propria viziune și sugerați înlocuirea vechii versiuni cu cea nouă.

B. Organizați-vă în jurul unei noi povești în care prezentați individul ca parte din grup și grupul ca purtător al unei noi obligații de a schimba starea de fapt chiar ACUM.

C. Alegeți o bătălie cu forță de simbol, găsiți oameni care au suferit concret de pe urma problemei împotriva căreia luptați și aduceți-i în față. Scoateți un singur mesaj din toate acestea și folosiți-l ca simbol unic al luptei voastre civice.

Împotriva minciunii că puterea este finită și doar în posesia autorităților:

A. Gândiți și acționați prin intermediul rețelelor de cetățeni legați de acelați interes. Astfel puterea voastră va crește exponențial și nu în incremente limitate. Conexiunile din rețele și din grupuri ne permit să creăm putere in nimic, să creștem influența mesajului nostru imediat. Acesta este motivul pentru care platforme online precum Twitter și Facebook blochează și șterg conturile celor ca se opun șefilor lor, toți sunt speriați de puterea rețelelor.

B. Acționați cu reciprocitate, ajutați-vă unii pe ceilalți cei din grupuri și rețele. Este nevoie de încredere și pentru asta decideți de la început să acordați încredere celor care vi se alătură. Dați încredere pentru a câștiga încrederea oamenilor.

C. Fiți curajoși, faceți mult zgomot în jurul luptei voastre și purtați-vă ca și cum ați deține deja puterea. Când acționăm cu putere devenim puternici. Această putere trebuie să fie expusă în toate locurile de interacțiune cu publicul larg, în reacțiile online de pe grupuri, în cadrul întâlnirilor față în față cu autoritățile și în toate publicațiile și documentele mișcării voastre civice.

Toate cele de mai sus pot părea inițial mai dificil de înțeles și de pus în practică dar nu uitați că tot ceea ce merită obținut în viață presupune efort, dedicație și încredere în forțele proprii.

O regulă nescrisă spune că într-o democrație se guvernează prin intermediul majorității dar schimbările sunt aduse de o minoritate, de grupuri civice mici.

De aceea, întotdeauna când se vorbește despre ”voința populară” în realitate este vorba de influența exercitată de grupuri relativ mici de cetățeni dar care sunt extrem de bine organizați, foarte activi și eficienți, care acționează cu încredere de sine și care schimbă balanța puterii prin metodele de mai sus. Acești cetățeni sunt implicați activ în viața cetății, se cunosc pe sine, își cunosc adversarii și știu cum să lupte civic pentru a-și impune voința în politică la nivel local și central.

Pentru a prelua puterea nu aveți nevoie de o majoritate ci de o nevoie reală de schimbare pe care să o puneți în mișcare în așa fel încât și alții să vă înțeleagă și să vi se alăture.

De îndată ce stăpâniți conceptele discutate mai sus puteți să treceți la acțiune. Rețineți că tehnicile și metodele pe care le-am discutat sunt folosite în permanență în toată lumea de toate grupurile civice active și care schimbă cu adevărat balanța puterii.

Acțiuni concrete:

- Organizați monitorizarea alegerilor locale, generale și prezidențiale.

- Lansați petiții și semnați liste de susținere pentru proiecte de lege cu caracter suveranist și care vă reprezintă interesele.

- Organizați-vă în grupuri **LOCALE** de presiune civică, formulați petiții și mergeți direct la birourile aleșilor locali pentru a le cere socoteală. Mergeți pe probleme punctuale locale și nu vă irosiți energia cu dezbateri teoretice pe probleme generale precum democrația,

resursele naturale ale țării sau politica Uniunii Europene. Nu aveți nici pregătirea, nici resursele și nici susținerea necesare pentru a rezolva marile probleme ale omenirii.

- Odată organizați în grup contribuiți fiecare cu o sumă modică pentru obținerea de asistență juridică deși de multe ori există juriști care chiar ei sunt membrii ai grupului de presiune.
- Fiți pregătiți să pichetați biroul alesului respectiv până ce acesta vă ia în seamă. Anunțați presa locală iar aceștia vor fi foarte fericiți să vă urmărească pentru a-și vinde maculatura.
- Pentru organizare folosiți rețele sociale individuale controlate chiar de voi. Multe sunt gratuite pentru grupuri mici și nimeni nu o să vă cenzureze acolo. Lăsați ”liderii” providențiali să propovăduiască raiul politic din amvoanele de pe facebook și vedeți-vă de rezolvarea directă a problemelor voastre **la nivel local.**
- Puneți presiune pe ei până când problema este rezolvată. Așa vor prinde frică de voi și vă vor respecta. Fiți agresivi și aveți încredere în voi, o faceți pe banii voștri.

Revoluția voastră trebuie să fie activismul civic la nivel local. În aceste grupuri o să vă găsiți liderii civici adevărați, o să legați prietenii pe probleme comune și o să învățați să aveți încredere unii în ceilalți. La fel ca o piatră aruncată în lac, succesul vostru va face valuri care vor ajunge la alții în necaz ca și voi, aceștia vor copia succesul vostru și tot așa, de la om la om, vă veți face viața mai bună punând presiune directă pe cei pe care-i plătiți să o facă.

Acest Îndreptar al Renașterii Neamului Românesc este continuarea luptei pentru dăinuirea noastră ca neam românesc în vatra pentru care au murit strămoșii noștri. Avem înaintași iluștri care ne vor sta alături în ceasurile grele. Mircea, Ștefan, Mihai, Constantin, Avram, Tudor, Alexandru, și împreună cu ei toți eroii războaielor drepte și martirii cauzei românești interbelice precum și toți cei cu inima română de astăzi.

Întru amintirea lor acest Îndreptar ne este și biblie și pușcă, având între paginile sale elixirul nemuririi.

L-am scris cu sufletul încărcat de emoție dar și de durere, o durere pe care o împărtășesc toți românii care-și văd țara furată și neamul împrăștiat în toate vânturile lumii.

Să ducem cu toții vorba mai departe, să povestim și celor dragi nouă ce am învățat din acest Îndreptar, ca să se ducă vestea-n țară că se trezește neamul nostru milenar!

A venit timpul să învățăm să ne apărăm împotriva tâlharilor care ne vor avuțiile! A venit timpul să ne bucurăm de fructele muncii noastre! A venit timpul să-i aducem acasă pe românii noștri plecați în pribegie, la muncă la porți străine!

Români, goarna răsună din nou! Nemurirea ne cheamă, brazda trasă de strămoși cere iar să taie în carnea vie a furului fără de neam și țară, copiii noștri vor să fie din nou mândri că sunt români. Fie să dăinuim pe aste sfinte meleaguri și fie ca ai noștri copii și copiii copiilor lor să-și amintească de lupta noastră democratică dată cu puterea dragostei de neam, a curățeniei sufletești și a educației!

Dragoste de neam – Curățenie sufletească – Educație

CREZUL MEU

Mă leg să pun dăinuirea neamului meu românesc mai presus de orice dorințe și interese personale.

Recunoscând că stăpânirea străinilor ne aduce pieirea sufletească și națională mă leg să lupt pentru renașterea, suveranitatea și prosperitatea neamului meu românesc.

Când îmi va fi cel mai greu mă leg să iau voință și încredere din tăria jertfei sfinte a eroilor neamului.

Și nu voi renunța!
Și nu mă voi îndoi!
Și voi izbândi!

România Românilor, Numai a Românilor și a Tuturor Românilor